

23 22

1935
20/11

აქტივისტი

საქართველოს ახალგაზრდა ლენინელთა კომუნისტურ კავშირის
ცენტრალურ კომიტეტის ორგანო

შინაარსი:

კავშირის აქტივი და მისი ჟურნალი. **ვ. დარაბველიძე**—ლენინურ აღზრდი-
სათვის. **ა. კეკელია**—მასწავლებლობის, კომკავშირის და მათი წე-
თანხმებული მუშაობის შესახებ. პოლიტგამოცდის შედეგები. **აკო-
ფოვი**—ჩვენი მუშაობა მოგზამაგირეთა შორის, მიწა-ტყის კავ-
შირი და კომკავშირი. **ა. კეკელია**—კომკავშირის მიმდინარე
ამოცანები სოფლად. **თ. გაბარაშვილი**—პიონერთა ორგანიზ.
სოფლად. **გ. ძიგრაშვილი**—ახკორთა წრის მორიგი ამო-
ცანები. **პატარაია**—სამხედრო მუშაობა. **ვ. ლერი**—
მომქმედი ახალგაზრდობის ერთი ფრონტი. **ვ. ქი-
ქოძე**—ახალგ. ლ. კ. კ. ლიტერატურულ საგუ-
შაგოზე. **ტოგო**—ფიზკულტურის საკითხი სოფ-
ლად. ლენინიზმი თუ ტროცკიზმი—(მასა-
ლები საკითხის შესასწავლად). **კავშირის
საქეხთან**: ამიერ-კავკასიის საოლქო კო-
მიტეტში, ცენტრალურ კომიტეტში.
რა და როგორ უნდა იკითხოს აქ-
ტივისტმა. აქტივისტის ფოსტა.

ტფილისი

N1

1 თებერვალი

ახალგ. ლენ. კომ. კავშირის გამოცემა
რედაქცია: ტფილისი, რუსთაველის პროსპ. ტელ. კომუტ. ა. კ. კ. ც. კ. 2-21.

1925 წ. 1-ლ თებერვლიდან იწყებეს გამოცვლას უმ-
ველთვიური ჟურნალი

„აქტივისტი“

საქართველოს ახალგ. ლენ. კომუნ. კავშირის ცენტრალურ
კომიტეტის ორგანო.

„აქტივისტი“ გამოვა „ახალგაზრდა ლენინელის“ მაგივრად

ჟურნალის მიზანია კავშირის აქტივის ფართე მასისათვის პრაქტი-
კულ—ორგანიზაციულ მუშაობის მასაზრდოებელ მასალის მიწოდება, კა-
ვშირის ხელმძღვანელობაში აქტივისათვის დახმარების გაწევა, დირექტი-
ვების და სახელმძღვანელო განპარტებათა მიწოდება იმ კითხვათა გარშე-
მო, რომელნიც უკვე არიან ან იქნებიან გადაწყვეტილი ცეკას და ყრი-
ლობების მიერ, ახალი კითხვების წამოყენება, აზრთა—ფართე გაცვლა-გა-
მოცვლის წარმოება და კავშირის აქტივის ფართე მასის ჩაბმა მიმდინა-
რე ამოცანების დასახვა-გარკვევაში.

ჟურნალის მუდმივი განყოფილებანი: 1. კომუნისტური აღზრდის
საკითხები, 2. მოძრაობის ზოგადი საკითხები, 3. კომკავშირი სოფლად,
4. მოჯამაგირის კუთხე, 5. მუშური და გლეხური ახალგაზრდობის სკო-
ლები, 6. ჯარი და ფლოტი, 7. ჩვენი პრესა, 8. კავშირის ხმამაღრი,
9. პარტიაში, 10. პიონერთა მოძაობა, 11. ფიზკულტურა, 12. ახალ-
გაზრდობა და ხელოვნება, 13. ახალი ყოფა-ცხოვრება, 14. კავშირის
საქესთან (ცკ-ს მუშაობა), 15. „აქტივისტის ფოსტა“, 16. აქტივისტის კი-
თხვა-პასუხი, 17. წინადადებათა დაცვა, 18. ადგილების გამოცდილება და სხ.

ჟურნალში მოწაწილდებიან კავშირის ყველა აქტი-
ური ძალევი.

ურათ 4 ლან., ნახევარა წლით 2 ან., 3 თვით 1 მან. 50
რი ხელისმოწერლები სარგ ბლობენ შეღავათით: ხელის-
ას იხდიან 2 ლან. და თითო მანეთს შემდეგ ორ თვეში.

ჟურნალი გამოდის ამხ. დარახველიძის რედაქტორობით.

აქტივისტი

საქართველოს ახალგაზრდა ლენინელთა კომუნისტურ კავშირის
ცენტრალურ კომიტეტის ორგანო

რედაქცია ღიაა ყოველ დღე
9—3 ს. ტელ. კომპუტ. 2-21

ტფილისი
1 თებერვალი, 1925 წ.

მისამართი: ტფილისი რუს-
თაველის პრ. 20. რედაქცია
„აქტივისტი“-ს.

კავშირის აქტივი და მისი შუქნალი

4855

ჩვენი კავშირის ცეკამ გადასწყვიტა გაბოს-
ცეს ყოველთვიური ჟურნალი—„აქტივისტი“—
განზრახული საკავშირო ფართე აქტივის მომ-
ზადების დონესთან შეფარდებულად.

ცხადია თუ როგორ დიდია ასეთი ჟურ-
ნალის საჭიროება ჩვენი აქტივისათვის, განსა-
კუთრებით დღეს, როდესაც უდავო სინამდვი-
ლედ გარდაიქცა ის გარემოება, რომ ბეჭდვითი
სიტყვას მიკუთვნებული აქვს ბრძოლის განსა-
კუთრებული როლი სწორად გაგებულ და ყო-
ველგვარ გადაზრისაგან თავისუფალ რევოლიუ-
ციონური თეორიისათვის.

დღემდის ჩვენი კავშირის ჟურნალ-გაზეთები.
მაინც და მაინც თავს არ იწუხებდნენ ასეთი
კითხვებით.

უნდა აღინიშნოს ის გარემოებაც, რომ ჩვე-
ნი აქტივი, ხანგრძლივი მუშაობის პროცესში
საკმაოდ გაიწაფა „გრძელაზროვან“ ცირკუ-
ლიარების წერაში, მაგრამ სხვა რამ კი წერის
დარგში ვერ ისწავლა.

ერთ-ერთი მიზეზი ასეთი მდგომარეობის ის
თავისებური განწყობილებაა ჩვენს აქტივში
საკავშირო პრესის მიმართ, რომელიც უკვე
საკმაოდ შესისხლხორცებულ მოვლენად გარ-

დაიქცა საკავშირო აქტივის ორგანიზაციულ-
პრაქტიკულ მუშაობაში.

ლენინის სიტყვები, რომ „პრესა ცენტრი და
საფუძველია პოლიტიკური ორგანიზაციის“,
შეუთვისებელი დარჩა დღემდის ჩვენი აქ-
ტივისათვის.

ასეთ მდგომარეობას ბოლო უნდა მოეღოს.
„აქტივისტი“ მიზნად ისახავს ებრძოლოს ამ
მეტად მავნებელ ტრადიციას.

აუცილებელია საკავშირო აქტივმა დაიწყოს
მუდმივი, სისტემატიური და, მასიური მუშაობა-
ხელმძღვანელობა საკავშირო პრესაში.

„აქტივისტი“ უნდა გამოიყვანოს კავშირის
აქტივი უძრავ მდგომარეობიდან პრესის მი-
მართ და გადააქციოს უკანასკნელი აუცი-
ლებელ ელემენტად აქტივის ორგანიზაციულ-
პრაქტიკულ საქმიანობისა.

„აქტივისტის“ ფურცლებზე უნდა გაშუქდეს
ყველა ის კითხვები, რომელთა ერთობლივობა
კავშირის ხელმძღვანელობის ამოცანას შე-
ადგენს.

„აქტივისტი“ ვერ იქნება კავშირის ოფი-
ციალური ბიულეტენი, მასში ადგილი არ ექ-
ნება ანგარიშის ან ოფიციალური ხასიათის

მასალებს; „აქტივისტი“ იქნება საკვშირო ცხოვრების ცოცხალი ნერვული ცენტრი, ცოცხალი ფოკუსი, სადაც შეიკრებიან და სალი ლენინური ანარეკლით გადმოიცემიან ყველა აქტუალური, დღიური და მომენტის კითხვები კავშირის ცხოვრებაში, მის ყოველ-დღიურ მუშაობაში და მშენებლობაში.

ამრიგად „აქტივისტის“ ფურცლებზე გაშუ-ქდება კავშირის საქმიანობის ყველა მნიშვნე-ლოვანი კითხვები, ყველა მნიშვნელოვანი მო-მენტები და სახელმძღვანელო მასალები. ჟურ-ნალში წამოყენებული იქნება ყველა სადავო კითხვები, მათ გარშეწოის გამართავს ცოცხალ და ფაროე აზრთა გაცვლა-გამოცვლას.

ამ გზით, ერთის მხრივ ის ხელს შეუწყობს სადავო კითხვების დამუშავებას ფართე საკავ-შირო აქტივის მონაწილეობით და მისი აზრის მხედველობაში მიღებით, მეორეს მხრივ, ამ გზით ჟურნალი გახდება საუკეთესო იმპულსი კავშირის საზოგადოებრივი აზრის ჩამოყალი-ბებისათვის ყოველ გარკვეულ კითხვის გარშემო.

დიდი, თითქმის მთავარი ადგილი ჟურნალში — ადგილებს დაეთმობათ.

ადგილების გამოცდილება, მათი აღნუსხვა, შერჩევა და სათანადო დასკვნებზე შემდგომი მუშაობის აგება, გამოცდილებათა განზოგადოე-ბა და მათგან ახალი სამოქმედო ფორმების და შინაარსის გამომუშავება, მთავარი ამოცა-ნა იქნება ჟურნალის.

ყოველივე ამასთან „აქტივისტის“ მკითხვე-ლი ყოველთვის კურსში იქნება ყველა აღსა-ნიშნავ ცვლილება-მოვლენათა შესახებ ჩვენი კავშირის ცეკაში, რუსეთის კომკავშირის ცე-კაში, ახალ-თა კომინტერნში და უცხოეთის ჩვენს თანამოძმე ორგანიზაციებში.

ასეთი დიდი ამოცანების შესრულება ჟურ-ნალს შეუძლია მხოლოდ მთელი კავშირის აქ-ტივის ახლო და ენერგიულ თანამშრომლობით.

„აქტივისტის“ ახკორთა კადრი უნდა შეი-ქნეს საკავშირო აქტივის უფართოეს მასაში. აქტივისტი-ახკორი ჟურნალის მგრძნობიარე ცენტრი უნდა იყოს ადგილებზე, ის უნდა ეცადოს არ ასცდეს ჟურნალის ფურცლებს არც ერთი აქტუალური კითხვა, წამოჭრილი ადგილების პრაქტიკული საქმიანობის მიმდინა-რეობაში.

„აქტივისტი“ იქნება კრებული სახელმძღვა-ნელო მასალების, ის იქნება წყარო, სადაც აქტივისტი იპოვის ცნობას, მითითებას, სა-ხელმძღვანელო აზრს ამა თუ იმ კითხვის შე-სახებ, რომლის გადასაჭრელად მას ესაჭიროე-ბა კავშირის საერთო აზრის ან მისი ხელ-მძღვანელი წრეების აზრის ცოდნა.

მთელი კავშირის აქტივი უნდა გაიმსჭვალოს იმ აზრით, რომ „აქტივისტი“ მისი სიუკეთესო თანამაშველია ყოველდღიურ პრაქტიკულ მუ-შაობაში.

ლენინურ ალზრლისათვის

ლენინური-კომკავშირის იმიტომ დაერქვა, რომ მისი აღმზრდელობითი მუშაობა ლენინურ ლიანდაგით უნდა წარიმართოს.

რ. ლ. ა. კ. კ. მეექვსე ყრილობამ მორიგ, პრაქტიკულ ამოცანად დაუსახა კომკავშირის ახალგაზრდობის ლენინური აღზრდა. კავშირის გადარქმევა ლენინის კომკავშირად უნდა გვე-სმოდეს არა მარტო, როგორც ფორმალური აქტი, ლენინის სახელის მითვისებისა ახალგა-ზრდობისადმი, არამედ ამ გადარქმევის მთა-ვარი მიზანი უმთავრესად უნდა მდგომარეო-ბდეს ჩვენი აღმზრდელობითი მუშაობის კურ-

სის შეცვლაში, კომკავშირელის აღზრდა, მისი პრაქტიკული და თეორიული სწავლება უნდა მოეწყოს ისე, რომ მისგან მოვაშალოთ ნამდვი-ლი ბოლშევიკი — ლენინელი.

თუ ჩვენს პარტიას შეეძლო გამარჯვება ოქ-ტომბერში, თუ მან გადაიტანა თავის მხრე-ზე სამოქალაქო ომის, ბლოკადისა და ინტერ-ვენციის მთელი სიმძიმე, თუ მან შეძლო სა-ბკოთა გემის სამშვიდობოზე გაყვანა და მი-

იყვანა ჩვენი მხარე სამეურნეო და კულტურულ აღორძინებამდის, ეს მხოლოდ იმიტომ, რომ ის კაჟდებოდა და იზრდებოდა მრავალი წლის ბრძოლაში, ცაიშიან, ყოველი ჯურის ოპორტიუნიზმთან და სხვა სახეს მენშევიზმთან.

კლასიური აღზრდა, როგორც ახალგაზრდობის, ისე მთელი მუშათა კლასის, ცარიზმის დროს შენდებოდა მუშების და მწარმოებელის ურთიერთობის კონკრეტ ფაქტებზე, რაც გამოიხატებოდა გაფიცვებში, მასთან მებრძოლ ადმინისტრაციასთან შეტაკებებში და სხვ.

ეხლანდელი პირობები კი არსებითად განსხვავდებოდა იმ პირობებისაგან, რომელიც იყო რევოლუციამდე. კაპიტალისტი მწარმოებელი კი არ განაგებს ქარხანას, არამედ სახელმწიფო, პარტიული და მუშათა ორგანიზაციები თვით არიან დაინტერესებული მუშის მდგომარეობის გაუმჯობესებით. მუშათა კლასს, რომელიც არის მესაქე დიქტატურის, თავის განკარგულებაში აქვს იძულების ყველა საშუალებები; კლასიური ბრძოლა სწარმოებს უკვე არა გაფიცვების, დემონსტრაციების და შეიარაღებული გამოსვლების გზით, არამედ მუშათა კლასი—წარმოების აყვავებით, საბჭოთა ქვეყნის გაძლიერებით ზურგს უმაგრებს საერთაშორისო რევოლუციონურ მოძრაობას.

ასეთ პირობებში ახალგაზრდობის რევოლუციონური და კლასიური აღზრდის ამოცანის გადაწყვეტა ერთობ ძნელია. ბურჟუაზიულ და წვრილ-ბურჟუაზიულ პარტიების ლიკვიდაცია, მათთან უშუალო ბრძოლის წარმოების შეუძლებლობა უფრო მეტად აძნელებს ლენინურ აღზრდის ამოცანის გადაწყვეტას. მაგრამ თუ კერძოდ საქართველოს საკითხს განვიხილავთ, მაშინ ამ ამოცანის სიძნელე უფრო გართულდება.

ბოლშევიზმი არ ჩასახულა და ვერც ჩაისახებოდა წვრილ-ბურჟუაზიულ ქვეყნებში, სადაც წარმოება სუსტად არის განვითარებული და პროლეტარიატის რიცხვიც ძლიერ მცირეა, ცხადია, ასეთ ქვეყანაში რა სიძნელეს უნდა წარმოადგენდეს ახალგაზრდობის ბოლშევიკური აღზრდის საკითხი, მით უფრო ახალ ეკონომიურ პოლიტიკის პირობებში. ჩვენს ორგანიზაციაში წინადაც იჩინა თავი ლენინის გზი-

დან გადახრამ; 1921 წელს, სწორედ მაშინ, როდესაც ერთიანდებოდნენ ამიერ-კავკასიის რესპუბლიკების კომკავშირის ორგანიზაციები, ჩვენ გვესმოდა ყრილობაზე, ხმები ორგანიზაციულ გაერთიანების წინააღმდეგ. იყო აგრეთვე მაგალითები წვრილ-ბურჟუაზიულ გადახრისა და უნდა ვიფიქროთ, რომ ჩვენს, განსაკუთრებით, პროვინციალურ აქტივში ასეთ გადახრისაგან შემდეგშიდაც არ ვართ დაზღვეული.

ეს მუდამ უნდა გვახსოვდეს იმისათვის, რომ კიდევ და კიდევ დავსვათ ლენინური აღზრდის საკითხი.

ყრილობებზე ჩვენ საკმაოდ ვილაპარაკეთ უკვე „ლენინის კომკავშირზე“, „მებრძოლ ლენინიზმის სკოლაზე“ და სხვ., მაგრამ პრაქტიკულად ამ მხრივ ძლიერ ცოტა გავაკეთეთ. გაბედულად და გარკვევით უნდა ითქვას, რომ ჩვენ წრეში გამოჩაქისია ისეთი აქტივისტი, რომელიც სერიოზულად და სისტემატიურად კითხულობს ლენინს.

ამ მხრივ ძალაში რჩება ის სოლიდარობა ზედა და ქვედა ფენების, რომლის შესახებ ამბობს ამხ. ბუხარინი. სუსტი მომზადებისაა აქტივისტი, ქვედა ფენა კი სრულიად უფიცია, მხოლოდ ზოგჯერ, როდესაც გაჩაღდება შინაპარტიული უთანხმოებანი, როდესაც ხელმძღვანელების ზოგიერთი წერილები იწვევენ სენსაციას, და დაინტერესებენ თვით უპარტიო მასასაც, მაშინ ჩვენი აქტივისტისათვის დგება „განათლების“ ხანა; ეს დაეწაფება წიგნებს, მაგრამ, ცხადია, რომ შემთხვევითი გავარჯიშება თეორიაში იძლევა მხოლოდ ზერელე წარმოდგენას ცალკე საკითხებზე, და უმეტეს შემთხვევაში სრულიად დააბნევენ მკითხველს. ახალგაზრდობის აღზრდა მჭიდროდ არის დაკავშირებული აქტივისტის პოლიტიკურ ცოდნაზე. ასე რომ პირველ ხარისხოვანი მნიშვნელობის ამოცანა არის აქტივისტის ლენინური აღზრდა. დღეს არის ის განსაკუთრებით საგულისხმო, რადგანაც ახალგაზრდობას ბევრი მრჩეველი აღმოუჩნდა. ჩვენ ვიცით, რომ ისინი ურჩევენ რევოლუციონურ ფორმულების აღებას ბრძოლიდან, და არა პარტიის ისტორიის ხანგრძლივი

და სერიოზული შესწავლით და ბოლშევიზმის ისტორიულ გამოცდილების მიღებით. როდესაც ადგებიან ძველი გვარდიის გამოცდილების შესწავლის საკითხს, ამახინჯებენ ამ გამოცდილებას, ისე როგორც მათ ესმით და არ ცდილობენ გააშუქონ ის ახალგაზრდობისათვის ლენინიზმის თვალსაზრისით.

კავშირის ქვედა და ზედა ფენების სოლიდარობა უეცრობაში, გამოუცდლობაში, და ნაწილობრივ მეცადინეობის სურვილის უქონლობაში, ქმნის მდიდარ ნიადაგს ბოლშევიზმის თეორიის უხეირო ათვისებისათვის და აგრეთვე მემარცხენეობითა და სხვა ლამაზი ფრაზებით გატაცებისათვის.

ჩვენ არა ერთხელ მოგვისმენია ჩვენი აქტივისტისაგან, საკმაოდ პასუხისმგებელ აქტივისტისაგანაც, რომ „ეს ხომ თეორიაა“, „ეს ფილოსოფიაა“, „ეს ჩვენ არ გვესაქიროება“ და სხვა. ხშირად ჩვენი ქვედა ფენის მუშა აქტივისტისაც არ აქვს მეცადინეობის სურვილი. ასეთ მდგომარეობაში, საჭიროა კავშირის წინაშე დავსვათ ორი საკითხი: პირველი იმის შესახებ, რომ საჭიროა თეორიის შესწავლა და მეორე—როგორ უნდა შეისწავლებოდეს რევოლუციონური თეორია. დავიწყეთ აქტივიდან. ჩვენი ხელმძღვანელი აქტივი ისეა დატვირთული პრაქტიკული საქმიანობით, რომ მას არ აქვს ფიზიკური შესაძლებლობა სწავლისათვის.

ეს შესაძლებლობა კი აქტივისტს შეეძვება უნდა მივსცეთ. ყოველ კომკავშირის მუშაკს კვირაში ერთი დღე უნდა გამოუყოთ მეცადინეობისათვის, მიუხედავად იმისა, თუ რა გავლენას იქონიებს ეს ჩვენი მუშაობის მსვლელობაზე. ჩვენმა ყველა კომიტეტებმა ამ თვალსაზრისით უნდა იხელმძღვანელონ შინა-მუშაობის განაწილების დროს; პეტრეს თუ პარასკევი მიეცა, ივანეს შაბათი უნდა მივსცეთ და ა. შ.

ეს დღეები უნდა ეძლეოდეს ყველას ინდივიდუალურ მეცადინეობისათვის. მაგრამ საჭიროა, რომ ეს ინდივიდუალური შრომა თვითგანვითარებისათვის გატარდეს თვითგანვითარების წრეებში, მეცადინეობის შედეგებისა და კონტროლისათვის. ჩვენმა აგიტაციო-

ლებებმა მეტი ყურადღება უნდა მიაქციონ ამ მუშაობას, უნდა დაეხმარონ მათ საკითხების დამუშავებაში და ჩააბან ხელმძღვანელებათ პარტიული ძალები. ცენტრალური ადგილი წრეებში უნდა დაეთმოს პარტიის ისტორიის შესწავლას, პარტიულ აღმშენებლობას, შინა-პარტიულ უთანხმოებებს, ბრძოლას მენშევიზმთან. კავშირმა უნდა მისთხოვოს ყოველ აქტივისტს საკმაო ცოდნა ამ საკითხებში.

მუშაკების შერჩევის პროცესში, საჭიროა მათი გამოცდა პოლიტიკურ ცოდნაში, ამის გარდა უნდა უარყუთ პრაქტიკა ჩვენი აგიტპროპის გამგეების ტექნიკურ მუშაობაში ჩაბმისა, რაც გამოიხატება პროპაგანდისტების და ლექტორების აღრიცხვაში, მომხსენებლების განაწილებაში და სხვ.

კავშირის ესაჭიროება ეხლა არა ტექნიკური აღმრიცხავ-განმანაწილებლები კომკავშირის პარტიული ძალების, არამედ პოლიტიკურად მომზადებული, ლენინურად აღზრდილი ხელმძღვანელები, იმისათვის რომ განხორციელდეს სწორად დაყენებული პარტიული ხელმძღვანელობა კავშირზე. ჩვენ ეხლა გადავდივართ პოლიტგანათლების სისტემის მთლიან გატარების ხანაში და ამიტომ ჩვენ მოგვიხდება ჩვენი პროგრამის ოდნავი შეცვლა და შევსება. ჩვენ მეტი ადგილი უნდა დაუთმოთ ამ პროგრამაში ჩვენი პარტიის ისტორიას, ის შესწავლილ უნდა იქნას დეტალურად ყველა სამ კატეგორიაში. ამ შესწავლის დროს, ჩვენ მეტი ნათელი უნდა მოვფინოთ მას და მენშევიზმის ყველა სახეებთან ბრძოლა განსაკუთრებულად უნდა გავაშუქოთ კომკავშირელებთან საუბრებში. გარდა ამისა, კიდევ, ჩვენმა მე VI ყრილობამ განაცხადა, რომ ახალგაზრდობას არ შეუძლია ნეიტრალობა იმ საკითხებში, რომელთაც გაარჩევს ჩვენი პარტია, მეორეს მხრივ, ჩვენთვის საჭიროა შესწავლა არა მარტო ჩვენი პარტიის ოქტომბრის წინა ხანის განვითარების, არამედ მისი ეხლანდელი განვითარების პირობებიც და ამ მხრივ პარტიულ საკითხებში გარკვევა კავშირის მასისათვის იქნება მნიშვნელოვანი ფაქტორი ახალგაზრდობის პარტიულად აღზრდის თვალსაზრისით.

ლ. ა. კ. კ. ცეკამ და ტეკამ დიდი ხანი არ

არის მას აქეთ, რაც გაარჩიეს საკითხი ტროცკის უკანასკნელი გამოსვლების შესახებ და გადასცეს თავიანთი მოსაზრება კავშირს, მაგრამ ეს მხოლოდ დასაწყისია, მთელმა კავშირის მასამ უნდა გაარჩიოს საკითხი ტროცკიზმის შესახებ.

ტფილისის აქტივმა, ცეკას პლენუმმა, რაიონულმა კრებებმა და აგრეთვე საქარხნო-საფაბრიკო და სოფლის უჯრედებმა გულმოდგინეთ უნდა შეისწავლონ საკითხი ტროცკიზმის გადახრის ბოლშევიზმის გზიდან, რომ ამით ჩაეყაროს მძლავრი საძირკველი ლენინიზმის ნამდვილ შესწავლას.

ჩვენი პარტია, რაც შეიძლება ახლოს უნდა მივიდეს ახალგაზრდობასთან, მისი აღმზრდელობით მუშაობის ხელმძღვანელობის გასაწევად. კომკავშირი უნდა ხედავდეს თავის წრეებში და ხშირად უსმენდეს კრებებზე თუ სხდომებზე ძველ ბოლშევიკს. ამ რიგად პრაქტიკული, საზოგადოებრივ-შემოქმედებითი მუშაობა, ლენინიზმის შესწავლა, მის დაპირისპირებაში ყოველი ჯურისა და სახის მენშევიზმთან უზრუნველყოფს ახალგაზრდობას გახდეს ბოლშევიკური გამოცდილების მემკვიდრე.

ვ. დარახველიძე.

კომკავშირის, მასწავლებლობის და მათი მუშაობის შესახებ სოფლად

მასალები აშხ. კეკელიას მოხსენებიდან „მასწავლებლობა და კომკავშირი“ სრულ. საქართ. უკანასკნელ მასწავლებელთა ყრილობაზე)

კომკავშირი მუშურ-გლეხურ ახალგაზრდობის სკოლაა, რომელიც უმზადებს პარტიას მომავალ თაობას.

ჩვენი მთავარი ამოცანაა, შევექმნათ ადამიანის ახალი ტიპი კომუნისტური, ლენინური იდეოლოგიით გამსჭვალული; ეს არის დღეს ჩვენი მთავარი ამოცანა, ამ მუშაობაში კომკავშირთან ერთად ჩამბული უნდა იყოს მასწავლებლობა, კომკავშირთან ერთად ის ხელმძღვანელ მატერიალიდან უნდა აწარმოებდეს ცოცხალ მუშაობას ახალგაზრდობის აღსაზრდელად.

რასაკვირველია, პრაქტიკულ მუშაობაში ასეთ რთულ საქმის გარშემო, მით უფრო ჩვენს ახალს და თავისებურ პირობებში, შეიძლება დაშვებულ იყოს ბევრი საკმაოდ მნიშვნელოვანი შეცდომები, შეიძლება მასწავლებლობასთან დამოკიდებულება კომკავშირის მხრივ არ იყოს ნორმალური, შეიძლება ბევრ შემთხვევაში კომკავშირელები იჩენდნენ ზედმეტ უნდობლობას მასწავლებლის მიმართ, ან არ უწევდნენ მას ანგარიშს, უყურებდნენ როგორც ხელქვეით აპარატს, რომელმაც უნდა იმუშაოს ხოლმე უჯრედის დირექტივებით, ან კიდევ

იჩენდნენ მასწავლებლობის მიმართ იმ სპეციფიურ „კომჩენობას“, რომელიც ადვილად იკიდებს ხოლმე ფეხს ორგანიზაციის არა საღ და შეცდომით მოკედლებულ წრეებში. მაგრამ ეს გარემოება სრულიად არ სცვლის იმ საერთო ხაზს, რომლითაც უნდა სწარმოებდეს და წარიმართოს მომავალში მასწავლებლობის და კომკავშირის უაღ-ესად ერთგვარი ამოცანები.

ჩვენს ორგანიზაციას საფუძვლად უდევს ბრძოლა და ბრძოლაში სწავლა. ის აგებულია ფართო საზღვარგარეთ საფუძველზე; კომკავშირი იღებს უახლოეს მონაწილეობას საერთო საქმეში, საერთო აღმშენებლობაში. კომკავშირი აქტიურად მონაწილეობს განათლების ორგანოებში. ჩვენ ვიცით, რომ ძალიან ხშირად ჩვენი უჯრედების ან კომკავშირელების დამოკიდებულებას მასწავლებლობასთან ახასიათებდა ადმინისტრატიული გადახრა; ჩვენ ამასაც უნდა ვებრძოლოთ დღეს; როდესაც ქვეყანა უკვე დაწყნარდა, აღარაა საჭირო იარაღი, დღეს საჭიროა ჩაქუჩი და თავდადებული შრომა სამეურნეო ფრონტზე; რასაკვირველია, არის ისეთი შემთხვევები, როცა

კომკავშირელი ეხმარება პარტიას რომელიმე პრაქტიკულ საქმიანობაში და საჭიროების გამო ხშირად თოფ-აკიდებული მიაღება გლესს. ჩვენ ეს არასასურველ მოვლენად მიგვაჩნია, თუმცა მას თავის გასამართლებელი საბუთები და მიზეზები აქვს.

ჩვენ დაინტერესებული ვართ ავწიოთ მუშაობის კვალიფიკაცია; ამ მიზნით ჩვენ ვიღებთ აქტიურ მონაწილეობას საქარხნო სკოლებში; არა ნაკლებ დაინტერესებული ვართ ჩვენ სამეორნეო განათლების განვითარებაში, რადგან ვიცით, რომ ჩვენი ქვეყანა სასოფლო მეურნეობის ქვეყანაა.

კომკავშირი იჭრება სკოლებში, მოწაფეთა მასებში, წინათ მოწაფეობას აკლდა ინიციატივა, დღეს კი მოწაფეობა თვით არის ჩამოშლილი სკოლის ყოფა-ცხოვრებაში, დღეს ყველგან არსებობს მოწაფეთა თვითმართველობები და იქვე ჩვენი კომუჯრედები, ეს არა იმიტომ, რომ შეიქმნას რაიმე პარალელიზმი ან პედაგოგიურ საბჭოს დაუპირდაპიროთ რაიმე ახალი ორგანი, არამედ მხოლოდ და მხოლოდ მის დასახმარებლად, მუშაობის გასაცოცხლებლად, თვითმოქმედების კულტივაციისათვის.

კომკავშირის უჯრედმა უნდა გააბას კავშირი სკოლისა და კომპარტიის შუა. საჭიროა მოსწავლე და მუშა ახალგაზრდობა თავიდანვე შეეჩვიოს საზოგადოებრივ ცხოვრებას, საჭიროა ამ თავითვე ეზიაროს ის ნაწილობრივ მაინც ჩვენს კოლექტიურ საქმიანობას; ამ მიზანს, ემსახურებიან ჩვენი კლუბები.

მასწავლებლობა და კომკავშირი წერა-კითხვის ფრონტზედ

სოფლად კომკავშირის განსაკუთრებითი მნიშვნელობის მიზნები და ამოცანები აქვს. მთავარი საკითხი წერა-კითხვის უცოდინარობის ლიკვიდაციაა. ჯერ კიდევ ძალიან ბევრ რამ არის გასაკეთებელი ამ დარგში.

კომკავშირის წერა-კითხვის უცოდინარობას დიდი ყურადღება მიაქცია რუსეთის ჩვენმა მე-6 ყრილობამ და ლოზუნგად წამოისროლა, რომ მე-7 ყრილობისათვის არც ერთი წერა-კითხვის უცოდინარი არ უნდა იყოს კავშირში. ამ მუშაობას ჩვენ მარტო ჩვენი ძალეებით, რასაკვირველია, ვერ ჩავატარებთ და აქ

სწორეთ უნდა დაგვეხმაროს მასწავლებლობა. აქ კომკავშირელებს ხელმძღვანელობა უნდა გაუწიოს მასწავლებლობამ, იგი აქტიურად უნდა ჩაებას ჩვენი უჯრედების მუშაობაში; მაგალითები ამ მხრივ ჩვენ უკვე მოგვეპოვება: გორის მაზრის ერთ-ერთ რაიონში მასწავლებელი კომკავშირის აქტიური მომუშავეა, უკითხავს უჯრედს სისტემატიურად წიგნებს, გაზეთებს, იღებს მონაწილეობას მის კულტურულ-საზოგადოებრივ მუშაობაში.

ოქტომბრის 10 წლის თავზედ ჩვენს ქვეყანაში არ უნდა იყოს არც ერთი წერა-კითხვის უცადინარი; ამ საქმეში კომკავშირი მასწავლებლობაზე უადრესად დიდ იმედებს ამყარებს. მასწავლებლობა და კომკავშირი ერთად იბრძვიან ანტისარწმუნოებრივ ფრონტზედ, კომკავშირი რელიგიის წინააღმდეგ პროპაგანდის აქტიური მატარებელია სოფლად; დღემდის კომკავშირები კეტავდნენ ეკლესიებს, იწვევდნენ გლეხკაცობას მიტინგებზედ და ამით თავდობოდა მთელი კამპანია, ეს არ არის საკმარისი; საქმე იმაშია, რომ ეკლესია რელიგიის მხოლოდ აპარატია, რეგია კი თვით ადამიანის აზროვნებაში, მიძვალსა და რბილშია გამჯდარი და ამიტომაც ეკლესიების დახურვა ვერ მოსპობს რელიგიურ ფანატიზმს, დღეს იგი კიდევ ძლიერია, აქ საჭიროა სერიოზული პროპაგანდა. დღეს-დღეობით ეს პროპაგანდა კომკავშირის გადააქვს ქოხ-სამკითხველოებსა და კლუბებში, ძეთოდი ბრძოლისა დღეს სულ სხვაა.

აქ საჭიროა მასწავლებლობის უახლოესი დახმარება და აქტიური მონაწილეობა; რელიგია ფებს იკიდებს თავიდანვე მოზარდ თაობაში და ჩვენი მიზანი უნდა იყოს, ჯერ ახალგაზრდობაში მოვსპოთ იგი, რომ მომავალში უზრუნველყოთ მომავალი თაობა რელიგიურ ფანატიზმისაგან. აქ კომკავშირის და მასწავლებლობის შეთანხმებულ მუშაობას გადამჭრელი მნიშვნელობა აქვს.

დიდი მნიშვნელობა აქვს სოფლის ეკონომიურ პირობების გაუმჯობესებას, ამ თვალსაზრისით აუცილებელია სოფლად აგროპროპაგანდის შესაფერ დონეზედ დაყენება. აქაც კომკავშირის და მასწავლებლობის ხელიხელ ჩაკიდებული მუშაობა იღებს უადრესად დიდ მნიშვნელობას.

ჩვენი კლუბი და მასწავლებლობა

მასწავლებელი აქტიური მუშაკი უნდა გახდეს ჩვენი კლუბის. კლუბში ახალგაზრდობა და გლეხობა ერგებიან თანაცხოვრებას, აქ ეზიარებიან ისინი ცოდნასა და სწავლას. კლუბის საშუალებით ჩვენ ვთესავთ კულტურულ მუშაობას გლეხკაცობაში.

ახალგაზრდობა უნდა მივაჩვიოთ წიგნის კითხვას, მასწავლებელი აქ უნდა გამოვიდეს რეკომენდატორად, თუ რა და როგორ უნდა წაიკითხოს ახალგაზრდა მშრომელმა. კომკავშირის ძალიან ბევრ სოფლებში აქვს სხვადასხვა წრეები, ხშირად ადგილებზედ არა აქვთ სისტემა და ფორმა, აქაც მასწავლებელი აქტიურად უნდა გამოვიდეს და იყოს ხელმძღვანელი ჩვენი წრეებისა.

მასწავლებლობა, რასაკვირველია, დაინტერესებულია ახალგაზრდობით და თუ მან რაიმე შეცდომა ჩაიდინა, მასწავლებლობა მოვალეა მიუთითოს მას ამ შეცდომაზედ. მასწავლებლობას ევალება კომკავშირთან ერთად გაავრცელოს ახალგაზრდობაში და ხალხში ჩვენი იდეების გამტარებელი გაზეთები, წიგნები და ლიტერატურა, მიაქციოს განსაკუთრებული ყურადღება სოფლის კედლის გაზეთებს, უნდა ასწავლოს ახალგაზრდობას, როგორ და რა სწორად გაზეთებში.

ჩვენ ამას წინეთ ჩავატარეთ ყრილობა, სადაც გამოიჩინა, რომ ახალგაზრდა კომკავშირელი კორესპონდენტები ყველგან არიან და მათ კალამს ვერაფერი ვერ გამოეპარება. ამ საქმეს უნდა ხელმძღვანელობა და განვითარება. ასეთია მთავარი დარგები და საკითხები, სადაც მასწავლებელმა უახლოესი და საქმიანი დახმარება უნდა აღმოუჩინოს კომკავშირს. აქ

გადახლართულია მათი ინტერესები და ამოცანები, საჭიროა შეთანხმებული მჭიდრო თანამშრომლობა.

პიონერები და მასწავლებლობა

ბავშთა პიონერების ორგანიზაციის მიზანია ბავშვის აღზრდა სკოლის გარეთ კომკავშირის ხელმძღვანელობით. ეს დიდი და მეტად რთული ამოცანაა, რომელზედაც გაცილებით უფრო მეტი რამ არის დამოკიდებული, ვიდრე ეს დღეს შეიძლება ჩვენ გვეგონოს.

პიონერებს ჩვენ ვაჩვენებთ საზოგადოებრივ მუშაობას, ამ მხრივ ბავშთა ორგანიზაციები დიდ იმედს იძლევიან; ისინი ებრძვიან ოჯახურ კარჩაკეტილობას, დახვსებულ ტრადიციებს. კომკავშირი აქ საჭირო ხელმძღვანელო-პიონერებს ვერ გაუწევს, მას არა აქვს საამისო პედაგოგიური ცოდნა და გამოცდილება; აქ საჭიროა მასწავლებლობის უახლოესი დახმარება. ქალაქები ამ მხრივ უზრუნველყოფილნი არიან. აქაური მასწავლებლობა აქტიურად ჩაბმულია მუშაობაში. ესლა საჭიროა მუშაობა სოფლად, რომ ბავშთა კომუნისტურ მოძრაობას მიეცეს სწორი განვითარების ხაზი. აი აქ მთელი მისი ცოდნა-განვითარებით უნდა დაგვეხმაროს სოფლის მასწავლებელი.

მომავალ თაობის აღზრდაში მასწავლებლობა და კომკავშირი თანაბრად ვაგებთ პასუხს; ჩვენი მოწოდება ერთი და იგივეა. მასწავლებლობა და ახალგაზრდობა ხელიხელჩაკიდებული იბრძოლებენ კლასიურად გათვითცნობიერებულ ახალგაზრდობისათვის; უნდა გვეჯეროდეს, რომ ჩვენ ამას შევძლებთ და მასწავლებლობასთან ერთად კომპარტიის დროშის ქვეშ მივალწევთ ჩვენს მიზანს.

კომკავშირმა უნდა ააზადოს სოფლის საბჭოებში, საუბრთიერო დახმარების კომიტეტებში, სოფელში მომუშავე კალეხი ჯგუფთან კომკავშირელი უნდა საჭიროებდეს. ახალგაზრდობის კავშირიდან ჩვენ უნდა მივიღოთ რაზეები, რომელნიც გაგვიწვევენ გადასაკლ დახმარებას კომუნისტური მშენებლობის წინსვლაში.

გ. ზინოვიევი.

პოლიტგამოცდების შედეგებისათვის

უქანასკნელმა პოლიტგამოცდამ დაგვარწმუნა, რომ ჩვენი კავშირის მასის კულტურულ-პოლიტიკური მომზადების დონე მეტად დაბალია.

პოლიტგამოცდამ დაგვანახა, რომ კომკავშირელთა 65 პროც. უნდა მიეკუთვნოს 1-ლ კათეგორიას (ე. ი. პოლიტიკურად მოუმზადებელ ჯგუფს), მე-3 კათეგორიას კი სულ—10 პროც. აღსანიშნავია ია გარემოება, რომ მომზადების მხრივ მოსალოდნელზე უფრო მოიკოკლებს აქტივიც ლენინის გაწვევამ, მთელ რიგ პოლიტიკურ ხასიათის მიზეზებმა, ნების გავლენამ პოლიტიკურ ცოდნისადმი ინტერესის შესუსტებაზე ახალგაზრდობის შორის და სხვა მსგავსი ხასიათის მიზეზებმა—გაამრავლა კავშირის რიგები ახალგაზრდობით, რომელიც გარდა იმისა, რომ გაუფლელი არიან სამოქალაქო ომის პერიოდს და მოითხოვენ ამიტომ განსაკუთრებულ პოლიტიკურ დამუშავებას—საჭიროებენ აგრეთვე საფუძვლიან და სისტემატიურ მომზადებას პოლიტიკურ და საერთო განვითარების დარგებში.

პოლიტგამოცდამ არა მარტო ცხადჰყო ნამდვილი სურათი კავშირის კულტურულ-პოლიტიკურ დონის, არამედ შეასრულა აგრეთვე მთელი რიგი დადებითი როლებისა. ახალგაზრდობის პოლიტიკური ინტერესი ნების სტატიურ გავლენისაგან განთავისუფლებულია და საკმაოდ გაცხოველებული. უკვე საკმაო ნაწილი ახალგაზრდობისა ჩაბმულია წრეების მუშაობაში; ჩვენ უკვე გვაქვს პირველი პროგრამები, განსაზღვრული კადრი ხელმძღვანელების და ზოგიერთი გამოცდილება. ჩვენს წინაშე მთელი აუცილებლობით დასმულია ამოცანა: გადასინჯული და არსებითად გადახალისებულ უნდა იქნეს კავშირის პოლიტ-განმანათლებელი მუშაობის შინაარსი და მეთოდები; საბოლოოდ უნდა ავიღოთ ხელი ყველა იმ უვარგის მხარეებიდან, რომელნიც ჯერ კიდევ ინერციის წესით განაგრძობენ არსებობას და წარმოადგენენ ძველი, განვლილი პერიოდის ნაწილებს.

ჩვენ გაზეთებში უკვე რამოდენიმეჯერ დაწვრილებით და სხვა და სხვა კითხვებთან დაკავშირებულად განხილული გექონდა პოლიტგამოცდის ცფრები. აქ განმეორებას არ შეუდგებით. პოლიტიკურ მომზადების სურათი 9 ქვევით მოყვანილ მაზრებში ასეთია:

	სულ	I	კათ.	II	კათ.	III	კათ.	სოციალ. კუთვ.				ქართ.	რუს.	სომ	მუს.	ოსი
								მუშ.								
								გლ.	მოსამ.	მოსწ.						
1. სამხრ. ოსეთი	43	21	50 ⁰ / ₀	15	37 ⁰ / ₀	7	13 ⁰ / ₀	1	12	13	17	2	—	3	—	38
2. ლეზგები .	56	45	80,3	11	19,7	0	0,0	—	41	15	—	56	—	—	—	—
3. ახალკახე .	67	40	59,6	18	27	9	13,4	41	3	18	5	32	2	56	—	—
4. აჭარისტანი .	403	321	80,1	71	17,5	11	2,4	251	28	80	44	157	118	73	18	—
5. ახალქალაქი .	46	28	60,4	9	19,8	9	19,8	8	3	24	11	3	4	37	—	—
6. თელავი .	63	48	76,0	11	17,3	4	6,7	14	11	8	30	34	2	26	—	—
7. ოზურგეთი .	204	181	90,0	18	8,8	5	1,2	—	133	5	66	204	—	—	—	—
8. ქუთაისი .	699	473	69,0	154	22,0	72	9,0	210	391	98	—	675	17	7	—	—
9. ტფილისი .	3042	1805	59,4	882	29	354	11,6	—	—	—	—	—	—	—	—	—
სულ.	4623	2963	64,4%	1189	25,9%	471	9,7%	622	261	173	1134	143	202	18	38	46
								40 ⁰ / ₀	17,4 ⁰ / ₀	93 ⁰ / ₀	70,4 ⁰ / ₀		13,4 ⁰ / ₀	1,2 ⁰ / ₀	5 ⁰ / ₀	3 ⁰ / ₀

კავშირი სოფლად

მუშაობა მოჯამაგირე ახალგაზრდობის შორის

მიწა-ტყის კავშირი და კომკავშირი

საქართველოს ლენინის კომკავშირმა და მიწა-ტყის კავშირმა საკმაოდ დიდი ხანია დაიწყეს მუშაობა მოჯამაგირე ახალგაზრდობის შორის და გაშალეს ეს მუშაობა ფართედ, მიუხედავად იმისა, რომ იყო მთელი რიგი ობიექტიურ მიზეზებისა, რომლებიც ხელს არ უწყობდნენ ამ მუშაობას.

ამ წერილში მე აო ვილაპარაკებ იმ მიღწევების შესახებ, რომლებიც საკმაოდ მოიპოვება კომკავშირისა და საქართველოს მიწა-ტყის კავშირის ამ დარგის მუშაობაში.

აქ მე მხოლოდ მიუთითებ მუშაობის მთელ რიგ შეცდომებზე, რომლებიც ხელს გვიშლის უფრო ფართედ და ღრმად ვაწარმოვოთ მუშაობა სოფლად.

შეცდომები და ჩვენი ამოცანები მდგომარეობს შემდეგში:

I. კომკავშირის ორგანოებს ადგილებზე ხშირად არ გაეგებათ ორგანიზაციული ურთიერთობა მიწა-ტყის კავშირისა და კომკავშირის შორის.

ეს გაუგებრობა უმთავრესად გამოიხატება ფუნქციათა აღრევაში, იმაში, რომ ჩვენი კავშირის (ა. კ. კ.) ორგანოები სცვლიან მიწა-ტყის კავშირის ორგანოებს, და ასრულებენ იმ სამუშაოს, რომელიც უნდა შესრულდეს მიწა-ტყის კავშირის მიერ.

ამ გარემოებას ჩვენი ამხანაგები, რომლებიც უშვებენ ასეთ ორგანიზაციულ შეცდომას ხსნიან იმით, რომ მიწა-ტყის კავშირის ორგანოები ადგილებზე ძლიერ მოიკოჭლებენ, არ ყავთ შესაფერისი რიცხვი შტატით გათვალისწინებულ მუშაკების და ამის გარდა ხშირად თვით მიწა-ტყის კავშირის მუშაკები ყოვლად უვარგისნი არიან და ა. შ.

II. თუ საქართველოში ამ ნიადაგზე არავითარი სკანდალები არ მომხდარა, ეს მდგომარეობა მხოლოდ რამოდენიმე ხანს შეიძლება გაგრძელდეს, ისე კი სკანდალი აუცილებელია.

რაში გამოიხატება ეს სკანდალები? უმთავრესად იმაში, რომ კომკავშირს (როგორც კოლექტიურად აღმზრდელი ორგანო) არ აქვს სათანადო არც უფლება, არც ძალა და არც საშუალება და, მაშასადამე, არ აქვს შესაძლებლობაც საფუძვლით დააკმაყოფილოს მოჯამაგირე ახალგაზრდობის მოთხოვნები, ამიტომ ამით ამ მოჯამაგირე ახალგაზრდობას კომკავშირი დაკარგავს და შემდეგში ეს მუშაობა, თუ შეუძლებელი არაა, ყოველ შემთხვევაში, ძნელი გახდება.

ამიტომ ს. ლ. ა. კ. კ. ამოცანა უნდა მდგომარეობდეს, მხოლოდ და მხოლოდ იმაში, რომ ყოველგვარი დახმარება გაუწიოს მიწა-ტყის კავშირს, მოჯამაგირე ახალგაზრდობის ეკონომიურ გაუმჯობესებაში და მისი კულტურულ დონის ამაღლებაში (უმთავრესად მუშაკებით).

ს. ლ. ა. კ. კ. ყოველგვარად უნდა სცდილობდეს გაიყვანოს მიწა-ტყის კავშირის სახელმძღვანელო მუშაობაზე მომზადებული კომკავშირელები.

მოჯამაგირე ახალგაზრდობის შორის მუშაობა არ ატარებს მასიურ ხასიათს. მასში არ არის ჩათრეული თვით მოჯამაგირე ახალგაზრდობა.

ეს გარემოება აიხსნება მხოლოდ იმით, რომ არ მიემართავთ მოჯამაგირე ახალგაზრდობაში მუშაობის ისეთ ფორმებს, რომლებიც უზრუნველყოფენ სრულსა და ფართე მონაწილეობას თვით მოჯამაგირე ახალგაზრდობისას ამ მუშაობაში.

ს. ლ. ა. კ. კ. ც. კ. გამონახა ეს ფორმები, რომლებიც ორგანიზაციულად აკავშირებენ

მოჯამაგირე ახალგაზრდობას ამ მუშაობასთან.

ეს ფორმა მდგომარეობს იმაში, რომ გამოიყოს სოფლებში (სადაც არის მოჯამაგირეები) საქართველოს მიწა-ტყის კავშირის რწმუნებულები მოჯამაგირე ახალგაზრდობაში მუშაობის საწარმოებლად. ეს რწმუნებულები უნდა გამოიყოს სოფლებში არა ნაკლებ ათ მოჯამაგირეზე. თუ სოფელში 15 ზე მეტი მოჯამაგირეა, მაშინ უნდა შეიქმნას მოჯამაგირეთა კომიტეტი.

რწმუნებულების გამოყოფის ინიციატივა ეკუთვნის ს. ლ. ა. კ. კ. ჯჯერდს.

რმუნებულად შეიძლება გამოიყოს არა მართო კომკავშირელი, არამედ ახალგაზრდა უპარტიო მოჯამაგირეც.

ს. ლ. ა. კ. კ. კ. უკვე გამოიმუშავა დებულება რწმუნებულების შესახებ, აგრეთვე ინსტრუქციები მათთვის და ამ მხრივ ის შეუთანხმდა მიწა-ტყის კავშირის ც. გ.

ეს ფორმები მოგვეცემენ ჩვენ საშუალებას ამ მუშაობის გასაძლიერებლად.

შემდეგში ვილაპარაკებთ შრომის ხელშეკრულებისა და ამ ხელშეკრულების დადების პირობების შესახებ.

რ. აკოფოვი.

კომკავშირის მიმდინარე ამოცანები სოფლად

კომკავშირის სხვა მრავალ ამოცანებთან ერთად, სოფლად მუშაობა დღეს მთავარი ამოცანაა.

დღეს კომპარტია და კომკავშირი სოფლად მუშაობაში არ არის მართო. მასთან არის ჩვენი ინტელიგენციის საუკეთესო ნაწილი.

სოფლის თანამედროვე მდგომარეობა უკვე მიემართება აღმშენებლობის გზისაკენ. გლეხკაცობაში ჩვენ გვაქვს უდიდესი გარდატეხა: მისწრაფება ჩაებას საბჭოთა აღმშენებლობაში, დიდი სურვილი კულტურული გათვითცნობიერების და სხვ.

ახალი კადრები — კომუნისტური ძალები სოფლად თანდათან მაგრდება და მრავლდება. კომპარტია და კომკავშირი იზრდება რიცხოვნად და თვისებრივად.

ძველი ძალები სოფლებში თანდათან ისპობიან.

ამრიგად სოფლად მუშაობის სფეროში ჩვენ გვაქვს საგრძნობი მიღწევა. ეს მიღწევა გამოიხატება იმაში, რომ კომპარტიამ კომკავშირის დახმარებით შესძლო ამოძრავება, გლეხკაცობის ახალი სოფლის შენების თვის.

აქ ამოცანა კომპარტიის, მით უმეტეს კომკავშირის, მეტად რთულდება. დღემდე ჩვენ დაუღალავი შრომით შევსძელით გლეხკაცობაში ინტერესების აღძრა; საბჭოთა შენებისათვის მოთხოვნილების ზრდა თვალსაჩინოა, საჭიროა დაკმაყოფილება გლეხკაცობის ამ დიდი კულტურული მოთხოვნილების.

თუ შევსძელით დღეს ამ ამოცანის გადაჭ-

ყვეტას, მაშინ ადვილი გახდება სოფლის საბჭოთა აღმშენებლობითი გზაზე დაყენება.

ამ მდგომარეობასთან დაკავშირებით კომკავშირის ამოცანები სოფლად მეტად რთულდება, მისი პასუხისმგებლობა მეტად იზრდება. ერთ-ერთი იმედა სოფლად მუშაობის, მისი ხელმძღვანელობის არის კომკავშირი.

რა უნდა იცოდეს სოფლად მომუშავე ყოველ კომკავშირელმა

პირველი და მთავარი ამოცანა სოფლად მუშაობის უნდა გამოიხატებოდეს კომკავშირის ორგანიზაციის მომავალი ზრდის მოწესრიგებაში. ამ მიმართულებით დღეს ჩვენ ბევრი გვაქვს გასაკეთებელი. უღარიბესი და მოჯამაგირე მსახური ახალგაზრდობის უმრავლესობა ჩვენმა კავშირმა უნდა დარაზმოს თავის რიგებში, არც ერთი წუთით მათთვის არ უნდა იქმნას კარები დაკეტილი. ზოგიერთ მაზრებში იმ დროს, როდესაც უღარიბესი ახალგაზრდობა ცოტა გვყავს კავშირში, ადგილი აქვს საშუალო და ზოგიერთ შემთხვევაში შეძლებული (კულაკური) ახალგაზრდობის მიღებას ორგანიზაციაში.

ერთხელ და სამუდამოდ უნდა სისხლ-ხორცი შევასხათ იმ დადგენილებას, რომელიც მოგვცა ჩვენმა ყრილობებმა — „პირველ რიგში, სოფლად კომკავშირში უღარიბესი და მოჯამაგირე ახალგაზრდობა.“

კომკავშირი უნდა აშენდეს და განმტკიცდეს,

როგორც კომუნისტური ორგანიზაცია ასეთ სოციალურ ფენებზე.

ამასთან ერთად საჭიროა და აუცილებელიც კომკავშირში მიღება საშუალო გლეხური ახალგაზრდობის. აქ საჭიროა მეტად ფხიზელი და წინდანდული მოქმედება. მიღება უნდა სწარმოებდეს ამ სოციალური ფენიდან ისეთი ახალგაზრდობის, რომელიც ახლო დგას ჩვენი ორგანიზაციის მოწინავე ნაწილთან. ვიმეორებ, აქ საჭიროა ჩვენმა ორგანიზაციებმა ადგილებზე აწარმოონ დიდი დაკვირვებული ამოკრეფა გლეხური ახალგაზრდობის ფენებიდან. ამ ჯამად სოფლად მიმდინარეობს დიფერენციაცია—დაყოფა (расчленение). ეს მოვლენა თვალსაჩინოა, აღმოსავლეთ-საქართველოში უფრო აშკარა, დასავლეთში კი ნელი ტემპით. ასეთ პირობებში საშუალო ფენებიდან გლეხური ახალგაზრდობის მიღება კომკავშირში უფრო საფრთხილოა. კავშირში გლეხური ახალგაზრდობის მიღების დროს გათვალისწინებული უნდა იყოს ის სოციალური ფენა, რომლის წარმომადგენელია ესა თუ ის ახალგ. გლეხი.

როგორი უნდა იყოს ჩვენი დამოკიდებულება სოფლის მოსწავლე ახალგაზრდობასთან?

ერთ არანორმალურ მდგომარეობას აქვს სოფლად (განსაკუთრებით აღმოსავლეთ-საქართველოში, გორის მაგალითი) ადგილი. ჩვენ ვლაპარაკობთ სოფლის კომკავშირელთა დამოკიდებულებაზე სოფლის მოსწავლე ახალგაზრდობასთან.

უნდა გვახსოვდეს, რომ სოფლის შრომის სკოლებში მოსწავლე ახალგაზრდობის სოციალური ფენა ისეთია, როგორიც საერთოდ სოფლის გლეხობის, ე. ი. ღარიბები, საშუალო და კულაკური გლეხის შვილები; მოჯამაგირეებს სკოლებში ვერ (ან არ) შეხვდებით ამიტომ პირველ რიგში მიღება კომკავშირში უღარიბესი მოსწავლე ახალგაზრდობის, რომელიც შუა დღემდე სკოლაშია და შემდეგ სასოფლო მეურნეობაშია ჩაბმული, უნდა იქმნას მიღებული კავშირში ისე, როგორც საერთოდ უღარიბესი გლეხური ახალგაზრდობა. კომკავშირის უჯრედების შექმნა, ზევით დასახელებული პირობების დაცვით, სოფლად შრომის სკოლებთან არის ერთ-ერთი მთავარი ამოცანა. ასეთი უჯრედების საშუალებით ჩვენ შევსძლებთ დაგაყენოთ მოსწავლე გლეხური ახალგაზრდობა კომკავშირის გაყვანის ქვეშ. აქვე უნდა აღვნიშნო ერთი საშიშროება. თუ კი სკოლებთან არსებული უჯრედის მუშაობა არ გასცილდა სკოლის კედლებს, ის მოემწყვედვა მარტო მო-

სწავლე ახალგაზრდობაში, და თუ არ იქმნა დაკავშირება საერთო საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ მუშაობასთან, შესაძლებელია ასეთი უჯრედების გადაგვარება ან და არა სწორი განვითარება.

ამ რიგად სოფლად ჩვენი კავშირის კარები არის და იქნება ღიათ უღარიბესი და მოჯამაგირე ახალგაზრდობისათვის სანამდის მათ 100 პროცენტით დავიპყრობთ.

ჩვენი უჯრედის ორგანიზაციული მდგომარეობა სოფლად.

ესლა ორიოდ სიტყვა სოფლად კომკავშირის უჯრედის ორგანიზაციულ მდგომარეობაზე. არავისათვის არ არის საიდუმლო ის ფაქტი, რომ დღემდე ჩვენ ვერ მოგვინერხებია უჯრედის მუშაობის სისტემატიზაცია—მისი მკვიდრ ნიადაგზე დაყენება. ეს მოვლენა მასიური ხასიათის არ არის, მაგრამ მაინც ანგარიშს გასაწევია. უნდა მივალწიოთ უჯრედის ნორმალურად და სისტემატიურად სხდომების მოწვევას, უჯრედის ბიუროების მუშაობის გაცხოველებას, საწევრო გადასახადის მოწესრიგების დისციპლინას, ნორმალური დამოკიდებულების აღდგენას კომპარტიასთან, საბჭოებთან, გლხკომებთან და სხვ. სოფლის უჯრედი ორგანიზაციულ დარგში უნდა იქმნას მტკიცედ ჩაბმული. მან უნდა მონახოს თავისი ადგილი საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ ცხოვრებაში.

თუ კი ორგანიზაციული სისუსტე აწუხებს უჯრედს, მისი მუშაობა ვერასოდეს ვერ წაიწევს წინ.

პოლიტ-განმანათლებელი მუშაობა და ბრძოლა წერა-კითხვის უცოდინარობასთან

პოლიტ-განმანათლებელი მუშაობის დარგში სოფლად ჩვენი ამოცანები მეტად რთულია. დღევანდელი სახე ჩვენი კავშირის ამ მხრივ მეტად დამაფიქრებელია. კავშირის რიგები იზრდება. მას ემატება სულ ახალი და ახალი კადრები უღარიბესი ახალგაზრდობიდან, რომელიც განუფითარებელია: პოლიტიკურად, წერა-კითხვის უცოდინარია. კავშირის ზრდასთან ერთად უნდა შევსძლოთ მისი თვისებრივი ზრდა. თუ კი ეს ორი მხარე ერთი მეორეს ჩამორჩა, ჩვენი ორგანიზაციები ვერ წაიწევნენ წინ. რომ ორგანიზაციამ შესძლოს ღირსეული ხელმძღვანელობა ახალგაზრდობის, რაც არ უნდა დაგვიჯდეს, მოკლე ხანში კავშირში უნდა მოვსპოთ პოლიტიკური მოუშალებლობა და წერა-კითხვის უცოდინარობა.

სოფლად პოლიტ-განათლებისათვის ჩვენ მრავალი ფორმები გვაქვს: პოლიტ-წრეები კავშირის მასის უკეთ მომზადებულთათვის,

პოლიტ-საუბარი, ქობ-სამკითხველოები, კლუბები და სხვ.

პოლიტ-წრეები ღდეს საქართველოს ყველა კუთხეებში არსებობს სოფლად. მათში ერთი რამ არის არანორმალური: ეს არის უგეგმობა, უსისტემობა მუშაობაში. ხშირად პოლიტ-წრეს ვერ გაარჩევთ უჯრედისაგან. არ არის პროგრამა, ხელმძღვანელი, არ არის დაცული სისტემატიზაცია და სხვა მრავალი.

პოლიტ-წრის მუშაობა უნდა განისაზღვროს უჯრედის მუშაუბისაგან.

უნდა ავამოძრაოთ სოფლის კომკავშირელი მასწავლებლები, რომლებიც საკმაო რაოდენობით მოიპოვებიან, პარტიის და კომკავშირის აქტიური წევრები. მთავარი ყურადღება უნდა მიექცეს აგრეთვე ლიტერატურის მიწოდებას წრეებისადმი. ამ მხრივ ადგილობრივი ქობ-სამკითხველოები და სამკითხველოები უნდა იქნას გამოყენებული.

მეორე ფორმა პოლიტ-განათლების არის პოლიტ-საუბარი. ღღევანდელი პირობები ჩვენი კავშირის სოფლად ისეთია, რომ წრეების საშუალებით ელემენტარული ცოდნის მიცემა კომკავშირის ახალგაზრდა ნაწილისათვის შეუძლებელია, ამიტომ ერთად-ერთი ფორმა პოლიტ-განათლების არის კლუბებში, ქობ სამკითხველოებში განსაკუთრებული პროგრამით და ორგანიზაციული ფორმებით პოლიტ-კითხვათა მოწყობა. ეს ღონისძიება უკვე გამართლებულია როგორც ჩვენს სინამდვილეში, ისე რუსეთშიაც.

ქობ-სამკითხველო—ეს ცენტრია კულტურული მუშაობის სოფლად. საუბედუროთ ღღემდე ჩვენ ვერ შევძელით მის მკვიდრ ნიადაგზე დაყენება. ამასწინად ჩატარებულმა დათვლიერებამ გამოარკვია, რომ ზოგიერთ ქობ-სამკითხველოებზე მხოლოდ „ვიფესკაა“; არ მოიპოვება ჟურნალ გაზეთები, პოპულიარული ლიტერატურა, არ არის მუდმივი ხელმძღვანელი და სხვ.

კომკავშირის უჯრედებმა ამ მდგომარეობას ეხლავე უნდა მიაქციონ ყურადღება და ქობ-სამკითხველო დააყენონ სათანადო სიმაღლეზე, იქ, სადაც ქობ-სამკითხველო არაა—პოლიტ-განმანათლებელი მუშაობის წარმოება უაზრობაა და უნაყოფო. ეს უნდა შეიგნონ ჩვენმა კომკავშირელებმა სოფლად.

ქობ-სამკითხველო უნდა აძლევდეს პასუხს ყოველ-ღლიურ ცხოვრების მიერ წამოჭრილ საკითხებზე. კომკავშირი თავის ძუშაობას უნდა უყრიდეს თავს ქობ-სამკითხველოში. ამ მიზანს უნდა ემსახურებოდეს, ცოტა უფრო ფართოდ, კლუბები. კომკავშირმა კლუბები ისე უნდა

მოაწყოს, რომ გლეხმა შესძლოს მასში დასვენება, გონებრივი საზრდოს მიღება.

აქ კომკავშირმა უნდა დაიხმაროს საზოგადოებრივი ინიციატივა. ამ მუშაობაში მან უნდა ჩაებას გლეხკაცობა, ყველა დაინტერესებული ორგანიზაციები და ორგანოები. მხოლოდ ფართო გლეხკაცობის ინიციატივაზე დამოკიდებულია კულტურულ-განმანათლებელ ცენტრების გამრავლება და მოწყვსრიგება.

ერთ-ერთი დაბრკოლება კომკავშირის მუშაობაში არის მასში გამეფებული წერა-კითხვის უცოდინარობა. უაზრობაა ნაყოფიერი ლენინური აღზრდის წარმოება ისე, თუ არ მოვსპეთ ჯერ კავშირში და შემდეგ ფართო მასივში წერა-კითხვის უცოდინარობა. რ. ა. ლ. კ. კ. VI ყრილობის ღოზუნგი—„მეთერთმეტე საერთაშორისო ახალგ. ღღისათვის არც ერთი წერა-კითხვის უცოდინარი კომკავშირში“, უნდა იქნას განხორციელებული.

კომკავშირის წერა-კითხვის უცოდინარ წევრებმა პირველად უნდა შეავსონ სალიკვიდაციო პუნქტები. ამ მიმართულებით ჩვენ უნდა ყოველი ღონე ვიხმაროთ, რომ ჩავებათ ამ მუშაობაში ყველა ცოცხალი ძალები. ცოტა გავაკეთეთ ამ მიმართულებით. არ კმარა. საჭიროა კომკავშირმა, როგორც პირველმა მებრძოლმა, ამ ფრონტს მეტი ენერგია და შრომა დასდოს: ფართო პოპულიარიზაცია წერა-კითხვის უცოდინარობის ლიკვიდაციის საქმის გლეხკაცობაში, სახ. „წერკუმსის“ გამრავლება, დახმარება ლიკპუნქტებს სამოსწავლო ნივთებით, დახმარება „ლიკვიდატორებს“ და სხვ.

სასოფლო-სამეურნეო პროპაგანდა კომკავშირის ძირითადი ამოცანაა. კიდეც ს. ა. ლ. კ. კ. VII ყრილობამდე ამ მიმართულებით ჩვენ მხოლოდ ზერელე კამპანიებით ვკამათობდებით, არ იყო სერიოზული და გაღრმავებული მუშაობა. ღღეს კი ამ დარგში ჩვენ მრავალი დაღებით შედეგებს მივაღწიეთ: თითქმის საქართველოს ყველა მაზრებში ჩვენ გვაქვს 3—4 აგრონომიული წრე კოლექტიურად დამუშავებული მიწები და ბაღები, სასოფლო-სამეურნეო სკოლები და სხვ. ასე, რომ ამ მიმართულებით სოფლად კომკავშირმა უკვე დაიწყო სერიოზული აგრონომიული პროპაგანდა. მომავალში ამ ფრონტზე ჩვენ უნდა გაღვიტანოთ მთელი ჩვენი ენერგია. უაზრობაა ღაპარაკი სერიოზულ კულტურულ-განმანათლებელ მუშაობაზე, თუ კი პირველ რიგში გლეხკაცობას არ მივაწოდეთ, ის ელემენტარული ცოდნა, რომელიც მიეშველება მას თავის მეურნეობის გაუმჯობესების საქმეში.

კომკავშირმა, როგორც მასიურ ორგანიზაციამ, უნდა იზრუნოს, რათა გლახს მისცეს ცოდნა პრიმიტიულ მდგომარეობიდან გამოსვლის. მაგრამ ეს ხომ ერთი და ორი წლის საქმე არ არის; ამ დარგში ჩვენ დავგვირდებამრავალი წლებით მუშაობა. პირველი ღონისძიება ამ მიმართულებით იქნება დანერგვება გლეხკაცობის მომავალი სასოფლო-სამეურნეო კადრების მომზადებისათვის და ამ მხრივ სასოფლო-სამეურნეო სკოლების დაარსება. დღევანდელ სინამდვილეში ასეთი სკოლები იტანჯებიან მრავალი ნაკლით, მათი რიცხვიც მეტად მცირეა. კომკავშირმა უნდა აგრონომიის გლეხკაცობას, რომ მას ასეთი ტიპის სკოლები ესაჭიროება და არა გუმანერტარული სკოლები, რომელიც ზრდის „ჩინოვნიკებს“.

აგროწრეები ჩვენ სინამდვილეში დიდ გამართლებას პოულობენ. მომავალში საჭიროა ასეთი წრეების კიდევ უფრო გამრავლება და მათი მუშაობის მკვიდრ ნიადაგზე დაყენება აგრონომების დახმარებით, საცდელი მიწდერების მოწყობით, მიწის კოლექტიურად დამუშავებით და სხვ.

ჩვენს აგროპროპაგანდის სისტემაში აგროწრეები უნდა შეიქმნას პირველ საფეხურის სკოლები სასოფლო-სამეურნეო სკოლები.

კლუბები, ქოხსამკითხველოები, ფართოდ უნდა იქნას გამოყენებული აგრონომიული პროპაგანდისათვის. აგრონომების დახმარებით კომკავშირი უნდა აწყობდეს სისტემატიურად საუბრებს გლეხებთან, მიწის დამუშავებაზე, ბაღების მოვლაზე, მავნე მოვლენების წინააღმდეგ ბრძოლაზე, სარწყავი არხების გაყვანაზე, შინაური საქონლის მოშენებაზე და მის დაცვაზე, და სხვა მრავალი. ვიმეორებ, ჩვენს გლეხკაცობას ასეთი მასალა ესაჭიროება ამ ჟამად მისი ეკონომიური მდგომარეობის გაუმჯობესებისათვის.

მიწის კოლექტიური დამუშავება დღეს მეტად გავრცელებულია. ინიციატორი კომკავშირია. ეს უდიდეს დაწყებათ უნდა ჩაითვალოს. მიწის კოლექტიური დამუშავებით ჩვენი კავშირი ერთის მხრივ, აწარმოებს პროპაგანდას შრომის კოლექტივიზაციის დარგში და მეორე მხრივ, პროდუქციით საფუძველს უყრის და აშენებს მრავალ კულტურულ ცენტრებს. **სოფლის ყოველ უჯრედს უნდა ჰქონდეს თავისი ნაკვეთი მიწა კოლექტიურად დასამუშავებელი.** აქ კომკავშირმა უნდა დაიხმაროს აგრონომი, სოფლის მასწავლებელი, რომ კოლექტიურად დამუშავებული მიწა იყოს მაჩვენებელი, სამაგალითო, დანარჩენი გლეხკაცობის მეთურნეობისათვის. ამასთან დაკავში-

რებით, პირველ რიგში კომკავშირი უნდა ავრცელებდეს აგრონომიულ ხასიათის ლიტერატურას, ჟურნალ-გაზეთებს.

კომკავშირის სწავლას—საფუძვლად უდევს ბრძოლა—საზოგადოებრივ-პოლიტიკური მუშაობა. დღემდე სოფლად ადგილი ჰქონდა ადმინისტრაციულ გადახრას (ნაწილობრივ დღესაც არის), მივიწყებული იყო სხვა დარგები მუშაობის. ეს დიდი არანორმალობაა, მავნებელია ჩვენი შემდეგი განვითარებისათვის. ზოგიერთ შემთხვევაში კიდევ გადახრაა საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ მუშაობისაკენ; მივიწყებულია პოლიტიკური აღმშენებლობითი მუშაობა თვით კავშირში და სხვა მრავალი. ეს ფაქტები გვიჩვენა ამასწინად ჩატარებულმა დამოუკიდებელ სოფლის მუშაობისა. ერთხელ და სამუდამოდ უნდა ვადიაროთ, რომ თუ შინა კავშირის აღმშენებლობითი მუშაობასა და საზოგადოებრივ-პრაქტიკულ მუშაობის შორის არ იქმნა კავშირი, ამ ორი მხარის განვითარება თუ არ ხდება ერთი და იმავე დროს, ჩვენი ორგანიზაციები ასცდება პირდაპირ დანიშნულებას. ეს უნდა შეითვისოს თვითუღმა სოფლის კომკავშირებმა.

ესლა როგორ უნდა იქმნას მოწესრიგებული კომკავშირის მასის მონაწილეობა საზოგადოებრივ პოლიტიკურ მუშაობაში?

ამ საკითხზე ჩვენ ბევრჯერ გვილაპარაკნია. აქ მხოლოდ აღვნიშნავ ისეთ საკითხებს, რომელნიც ცხოვრებაში გატარების დროს მრავალი დეფექტებით ხასიათდება.

სოფლად კომკავშირის უჯრედი აქტიურ მონაწილეობას უნდა ღებულობდეს საბჭოებში, გლეხკომებში, სხვადასხვა საზოგადოებებში (რემედასი, წერკუშის და სხვა), კოოპერაციაში, სასკოლო აღმშენებლობაში და სხვა მრავალი. დღემდე ეს მონაწილეობა კავშირის არ იყო ნორმალური. საბჭოებში ან სხვა კიდევ ორგანოებში უჯრედიდან მხოლოდ ორი ან სამი წევრი იღებდა მონაწილეობას, დანარჩენი მასისათვის უცნობი იყო თუ რას აკეთებდა საბჭო. ჩვენ უნდა მივაღწიოთ იმას, რომ მთელი კავშირის მასა ღებულობდეს მონაწილეობას საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ მუშაობაში. უჯრედის სხდომებზე უნდა ისმებოდეს მოხსენებები საბჭოებში, გლეხკომებში, კოოპერაციაში, წარმომადგენლების, რათა მასამ გაიცნოს თუ რას აკეთებენ ეს ორგანოები თუ ორგანიზაციები. მოხსენებები არ უნდა იყოს მექანიკური, არამედ მისგან უნდა გამომდინარეობდეს შემდეგი მუშაობის გეგმა.

ჩვენი უჯრედები სისტემატიურად უნდა ისმენდნენ მოხსენებებს, საბჭოს, გლეხკომების,

კოოპერაციის, სკოლების, სხვადასხვა საზოგადოებების და ყველა აღმშენებლობითი კულტურულ თუ ეკონომიურ ორგანოების მუშაობაზე, რომლებიც კი არსებობენ სოფლად.

ასეთი ღონისძიებით შესაძლებელია მთელი კავშირის მასის ჩაბმა სოფლის აღმშენებლობითი ფერხულში.

ერთხელ და სამუდამოთ უნდა აღვკვეცოთ ადმინისტრაციული გადახრა სოფლად. ეს მოხდება მაშინ, როდესაც ჩვენ შევსძლებთ კავშირის მასის ჩაბმას აღმშენებლობითი მუშაობაში, ყოველ კომკავშირელს უნდა შევაგნებოთ, თუ როგორ უნდა მიუდგეს გლეხს. სასტიკად უნდა აღვკვეცოთ კომკავშირელის ადმინისტრაციულ ადგილებზე დანიშვნა, თანახმად ს. კ. პ. უკანასკნელი პლენუმის დადგენილებისა.

კომკავშირმა, როგორც დღეს ერთ-ერთმა ორგანიზაციამ, რომელიც აწარმოებს კულტურულ მუშაობას სოფლად, არ უნდა დაივიწყოს, რომ საკუთარი ხელებით შენება მოშლილ საბჭოთა ქვეყნისა შეუძლებელია, თუ კი ამ მუშაობაში არ ჩაებათ სოფლის ინტელიგენციას. დღეს კომპარტია თავს უყრის ყველა სასიცოცხლო ძალებს სოფლად სამუშაოდ. სოფლის ინტელიგენციის, განსაკუთრებით მასწავლებლის მნიშვნელობა განუხილელია. თუ კი ეს ძალა არ გვეყოფა ჩვენთან მუშაობაში, ისე დიდი გარანტია არ არის შემდეგი წინსვლელობისა. დღემდე მასწავლებლობა და საერთოდ ინტელიგენცია ებრძოდა საბჭოთა ხელისუფლებას, ვერ შერიგებოდა მას. კომკავშირი თავის მხრივ ვერ აწარმოებდა ისეთ მუშაობას, რომ დაახლოვებოდა მასწავლებლობას. დღეს ეს მდგომარეობა არ არის. მასწავლებლობამ პირი იბრუნა საბჭოთა ხელისუფლებისაკენ, ის დადგა კომპარტიასთან. უკანასკნელ კონფერენციებმა და ყრილობებმა ეს უკვე დაამტკიცა. ჩვენი ვალია სოფლის მასწავლებლობასთან მჭიდრო კავშირი. უნდა მოისპოს უნდობლობა, აღმაცერათ ყურება სოფლის მასწავლებლისადმი. კომკავშირის ყველა დარგებში მასწავლებლები უნდა ღებულობდეს მონაწილეობას. კომკავშირი თავის მხრივ უნდა ეხმარებოდეს მასწავლებელს თავის ეკონომიური და კულტურული ღონის ამბიდებაში.

კომკავშირის უჯრედი და განათლების მუშაკთა კავშირის უჯრედი ხელი-ხელ ჩაკიდებული უნდა მუშაობდენ კომპარტიასთან.

ფართოდ უნდა იქმნას გამოყენებული აგრეთვე აგრონომები და ექიმები, რომელთა როლი განუზომელია სოფლად მუშაობაში.

ეხლა ორიოდ სიტყვა ჩვენი აქტივის შესახებ. სოფლად ამ მხრივ ჩვენ ცუდ მდგომა-

რეობაში ვართ. ხელმძღვანელი კადრი სუსტი გვეყავს. მას არ შეუძლია ღრმა და სერიოზული მუშაობის წარმოება. ხშირად უჯრედები რაიონის მასშტაბით (ან თემის) მიტინგებს ხსნიან— მოხსენება თუ საუბარი ზერელე, უშინაარსო, რომელსაც არავითარი დამოკიდებულება არა აქვს გლეხთა ყოველდღიურ ცხოვრებასთან. მოთხოვნილება კი იზრდება გლეხური ახალგაზრდობის. მას არ უნდა ეხლა „მიტინგობი“, უნდა სერიოზული სწავლა.

სოფლის აქტივის მონაღდება დამკვეთი ამოცანაა. აქ ჩვენ უნდა მოვიშველოთ კომკავშირელი მასწავლებლობა, პარტსკოლა დამთავრებული და დასამთავრებელი ამხანაგები, არსებული აქტივი, პარტიის ძალები, უნდა გავაღრმავოთ პოლიტ-წრეებში მუშაობა და სხვა მრავალი ღონისძიება უნდა იქმნას მიმართული. უნდა გაწარმოოთ დაბალი გლეხური მასიდან აქტიური სამუშაოზე წამოწევა კომკავშირელების.

ხშირად უნდა ვიწვევდეთ თათბირებს, ვაწყობდეთ პროპაგანდისტულ და სხვ. ეს ძველი საშუალებები ყველასათვის ცნობილია, მაგრამ ერთად-ერთ ფორმად დღესაც რჩება.

ახალგაზრდა კორესპონდენტთა გამრავლებას უდიდესი მნიშვნელობა აქვს ჩვენი პრესის გავრცელების საქმეში და მომავალი ჟურნალისტების აღზრდაში. ლაპარაკი ლიტერატურის ჟურნ. გაზეთების და სხვ. ისე, თუ მას არ ეყოფა შუამავალი ახალგ. კორესპონდენტთა წრეებში, არ შეიძლება. სოფლის ყველა უჯრედები უნდა ცდილობდენ შექმნან კორესპონდენტების წრე, შექმნან თავისი კედლის გაზეთი, თვალყური ადევნონ და ამხილონ ყველა უარყოფითი თუ დადებითი მხარეები ადგილობრივი მუშაობისა.

კორესპონდენტების საშუალებით ჩვენ შევსძლებთ პრესა დავუახლოვოთ მასას. ამ მხრივ ჩვენ ამ ბოლო ხანებში საგრძნობი მიღწევები გვაქვს. საჭიროა მომავალში ამ მუშაობას მივცეს მეტი გასაქანი. **ახკორთა წრეებით უნდა მოვფინოთ საქართველოს ყველა კუთხეები.**

თუ კი ამ საქმის მოგვარებას შევსძლებთ, ჩვენი პრესა უხვად გავრცელდება გლეხურ მასაში. დღეს კი ლიტერატურის გავრცელება ძალზე მოიკოჭლებს. ქოხ-სამკითხველოებში, სამკითხველოებში და სხვ. არა გვაქვს საკმაო პოპულარული ლიტერატურა, არსებული ლიტერატურა არ არის რაციონალურად გამოყენებული. კომკავშირმა ამ დარგში უნდა ფიზიკურად ადევნოს თვალყური. მისი ხელით უნდა ვრცელდებოდეს გაზეთები, ჟურნალები და პოპულარული ლიტერატურა გლეხობაში.

ა. კეკელია.

პიონერთა ორგანიზაცია სოფლად

პიონერთა ორგანიზაცია სოფლად

სოფლად მუშაობის გაცხოველება, გლეხების ეკონომიური მდგომარეობის გაუმჯობესება, მათი პოლიტიკურ და კულტურულ დონის ამაღლება და ქალაქსა და სოფელს შორის მტკიცე კავშირის დამყარება ერთ-ერთი ძირითადი ამოცანაა კომუნისტური პარტიის.

სხვა მრავალთა შორის ერთ-ერთი ხელშეწყობი ფაქტორი სოფლად კომუნისტური გავლენის გაძლიერებისათვის, ქალაქსა და სოფლის შორის კავშირის განტკიცებისათვის და სოფლის ყოფა-ცხოვრებაში ახალი რევოლუციური და კულტურული ნაკადის შემაჯავრობისათვის ბავშვთა კომუნისტური ორგანიზაციაა.

ბ. კ. ო. ამოცანები სოფლად

ბ. კ. ო. სოფლად უნდა ემსახუროდეს ა. ლ. კ. კ. რეზერვის მომზადებას, მან უნდა აღზარდოს გლეხის ბავშვები ლენინიზმის სულით და ამით უნდა შეიტანოს ახალი რევოლუციონური და კულტურული ნაკადი სოფლის საზოგადოებრივ და ოჯახურ ყოფა-ცხოვრებაში. უნდა ასწავლოს და შეაჩვიოს ბავშვი სოციალისტურ აღმშენებლობაში თავის წვლილის შეტანას და ყოველწლიურად უნდა განავითაროს ამ მიმართულებით მისი გრძნობა და გონება. პიონერთა კოლექტივმა ამოცანათ უნდა დაისახოს სკოლის დახლოება გლეხის საზოგადოებრივ და შრომის ცხოვრებასთან და უნდა შეიტანოს სკოლაში კომუნისტური სული.

ბავშვთა კომუნისტურათ აღზრდა და ამით ა. ლ. კ. კ. რეზერვის მომზადება, ახალი რევოლუციონური და კულტურული ნაკადის შეტანა სოფლის საზოგადოებრივ და ოჯახურ ყოფა-ცხოვრებაში, თავის წვლილის შეტანა სოციალისტურ აღმშენებლობაში — აი ძირითადი ამოცანები ბ. კ. ო. სოფლად. ამრიგად ბ. კ. ო. მიერ დასახული ამოცანები არის ამოცანები კომუნისტური პარტიის და საბჭოთა ხელისუფლების.

მოსამზადებელი მუშაობა

ზოგი ჩვენი მომუშავე შიშობს ბავშვთა კომუნისტურ ორგანიზაციის კოლექტივების სოფლად დაარსებას.

ცხადია, ჩვენ სოფლად მუშაობას დიდი სიფრთხილით და დაკვირვებით უნდა მიუღ-

ვით, მაგრამ ამავე დროს უნდა გვებრძოლოთ სოფლად მუშაობის დაწყების საშიშროებას და მთელი ჩვენი ძალები უნდა დავჭიმოთ იმისათვის, რათა სოფლად ჩაუყაროთ მტკიცე ფესვები ბავშვთა კომუნისტურ ორგანიზაციის ჩანასახებს.

რა უნდა გაკეთდეს წინასწარ

ჩვენ უნდა შეუდგეთ მოსამზადებელ მუშაობას მთელ რიგ სოფლის ახალ კოლექტივების დაარსებაში.

მოსამზადებელი მუშაობა უნდა გამოიხატოს:

ა) სოფლის სპეციალური პირობების შესწავლაში და მუშაობის გამოცდილების აღნუსხვაში.

ბ) მომუშავეების მომზადებაში და

ვ) ბავშვთა კომუნისტურ ორგანიზაციის იდეების პოპულარიზაციაში სოფლად.

საქაროველის ზოგიერთ მაზრებში უკვე დაარსებული არის კოლექტივები სოფლად, მაგრამ ჩვენ გამოყენებული არ გვაქვს ამ კოლექტივების მუშაობის გამოცდილება, ამისათვის საჭირო არის სოფლის კოლექტივების მუშაობის შესწავლა და ამით აღვსახოთ სოფლად მუშაობის გამოცდილება და შეუდგეთ სოფლად მუშაობის საკითხის შესწავლას. ამით ჩვენ შევძლებთ მომავალი მუშაობის სოფლის სინამდვილესთან შეფერვებით წარმართვის და თავიდან ავიციდნეთ ქალაქის კოლექტივების მუშაობის სოფლად მშრალად გადაღებას, რომელსაც დღეს აღვილი აქვს ზოგიერთ მაზრაში.

მომუშავეთა მომზადება

სოფლის ძლიერ უჯრედებიდან უნდა გამოვეყენოთ კომკავშირის აქტიური წევრები ბავშვთა კომ. ორგ. სამუშაოთ. კოლექტივის დაარსებამდე გამოყოფილ ამხანაგებს უნდა მივცეთ ელემენტარული ცოდნა ბ. კ. ო. მიზან-დანის. ნულებზე და მის მუშაობაზე სადაც კი ეს მოსახერხებელია.

საჭიროა ბ. კ. ო. იდეების პოპულარიზაცია

გლეხების თანაგრძნობის მოსაპოვებლათ და მათ დასაჯერებლათ საჭირო არის მათთვის ჩვენი ორგანიზაციის პრაქტიკული შედეგების ჩვენება. ამ საქმეში უნდა გამოვიყენოთ ქალაქის კოლექტივები და უნდა გადავსროლოთ

ისინი სოფლად გლეხობის წინაშე თავის მიღწევების გადასაშლელათ.

როგორ უნდა დავაარსოთ კოლექტივი სოფლად.

ახლად დაარსებული სოფლის კოლექტივებში მუშაობის დროს, ჩვენ უნდა შევეცადოთ, უპირველესად ყოვლისა, დავანტერესოთ ბავშვები. ამისათვის უნდა მოვაწყოთ მათ შორის სხვა და სხვა სათამაშოები (სათამაშოები გამოუმუშავებული უნდა იქნეს სოფლის პირობებთან შეფარდებით), უნდა მოვაწყოთ სპორტიული მეცადინეობა, გავმართოთ საინტერესო საუბრები ადამიანის ბუნებასთან ბრძოლის თვალსაჩინო შექთხვევებიდან, კომკავშირელის ამ ფრონტზე მონაწილეობიდან. ხელმძღვანელმა ალლო უნდა აულოს ბავშვებში გამოწვეულ ინტერესებს და ამ მიმართულებით უნდა აწარმოოს მუშაობა.

აღნიშნულ მოამზადებელ მუშაობის ჩატარების შემდეგ კომკავშირის უჯრედმა აღრიცხვაზე უნდა აიყვანოს კომუნისტური პარტიის და კომუნისტურ კავშირის ოჯახებში მყოფი ბავშვები 8—16 წლამდე, მსურველი მოსწავლე ბავშვები და უნდა დაარსდეს მათგან კოლექტივი. პირველ ხანებში კოლექტივი უნდა და-

ვაარსოთ სოფლის ძლიერ კომ. და პარტ. უჯრედებთან. კოლექტივის დაარსება შესაძლებელია სამკითხველოსთან, სოფლის სკოლებთანაც და სხვა.

ბ. კ. ორგანიზაციის წარდა

უმთავრესი დასაყრდნობი ბაზა ბ. კ. ო. სოფლად უნდა გახდეს კომუნისტების შვილები და კომკავშირელის დები და ძმები, და ულარიბესი გლეხის შვილები—ეს არ ნიშნავს იმას, რომ ჩვენ ორგანიზაციაში არ უნდა მივიღოთ საშუალო გლეხის შვილები. საშუალო გლეხების ბავშვთა საუკეთესო ნაწილი უნდა მივიღოთ ორგანიზაციაში, მხოლოდ კოლექტივის გაძლიერების და მათთვის სათანადო ხელმძღვანელობის გამონახვის შემდეგ უფრო მეტად უნდა გავაძლიეროთ საშუალო გლეხის ბავშვთა შორის მუშაობა.

გამოცდილებით ვიცით, რომ სოფლად მყოფი მოჯამაგირეების (ბატრაკების) საგრძნობი პროცენტი შედგება პიონერის ჰასაკის ბავშვებიდან; მათ უნდა მივაქციოთ განსაკუთრებული ყურადღება და უნდა შევეცადოთ მათ შეკავშირებას ბ. კ. ო. კოლექტივებში.

თ. გაბარაშვილი.

(გაგრძელება იქნება)

კომკავშირის პრესა

ახსოვრთა წრის მორიბი ამოცანები

მუშკორთა, გლეხკორთა და სამხკორთა მოძრაობის გვერდით ახკორთა მოძრაობა თვალსაჩინო ფაქტათ იქცა.

საქართველოში ჩვენ შევსძელით მთელი რიგი წრეების შექმნა; მათში სისტემატიური მუშაობის გაჩაღება; უკანასკნელათ კი ჩატარდა საქალაქო და სრულიად საქართველოს ახკორთა კონფერენციები.

მაგრამ ახკორთა მოძრაობა ვითარდება არა მარტო ჩვენში—არამედ მთელს ს. ს. რ. კავშირის მასშტაბში. რუსეთის სამრეწველო ქალაქებში ახკორთა მოძრაობა გიგანტიურ ნაბიჯებს სდგამს წინ.

ახკორთა მოძრაობის სახით ჩვენ საქმე გვაქვს მუშურ-გლეხური ახალგაზრდობის უდიდეს აქტივობასთან. ეს გარემოება ავალებს კავ-

შირის ყოველ აქტივისტს დაუახლოვდეს, ყური უგდოს და ჩაერიოს ახკორთა მოძრაობაში; გაიცნოს მუშაობის ეს დარგიც და გახდეს მისი ხელმძღვანელი. სწორეთ ამ მოსაზრებით ჩვენი მიზანია შევჩერდეთ ახკორთა წრეების უახლოეს ამოცანებზე.

ცხადია, ყოვლათ შეუძლებელია ახკორა წრეების ფორმების გათვალისწინება, თუ საერთოდ არა გვაქვს მოხაზული ახკორის საზოგადოებრივი როლი, მისი როლი კავშირის აღმზრდელობითი მუშაობის სისტემაში, მისი როლი საერთო მუშკორთა მოძრაობაში და სხვა, მაგრამ ამ წერილში ჩვენ გვერდს უვლით ამ საკითხებს და მასზე მეორე წერილში გვსურს მკითხველის ყურადღების მიქცევა; ეხლა კი უშუალოთ წრეების ამოცანებზე მო-

ვილაპარაკოთ, რადგან ის უაღრესათ გადაუღებელი საკითხია.

რა შეადგენს ჩვენი წრეების უახლოეს ამოცანებს?

მოხალისე ახკორთა შესახებ

ჩვენ ახკორთა წრეებს აქამდე ვაშენებდით არჩეულ ახკორთა პრინციპზე. თვითეული უჯრედი ყოფდა ახკორებს ჩვენი სხვადასხვა პერიოდულ გამოცემებისათვის და კედლის გაზეთებისათვის; ავალბდა მათ **ახკორობის** გაწევას, როგორც ერთ-ერთი საკავშირო დისციპლინისას. ასე იყო აქამდე, მაგრამ მომავალში ასე არ უნდა გაგრძელდეს. საჭიროა კურსის აღება მოხალისე ახკორებზე. წრეებმა თავის მორიგ ამოცანათ უნდა დასვან არა არჩეულ ახკორთა მოზიდვა თავისი რიგებისაკენ, არამედ მოხალისე ახკორთა ჩაბმა მუშაობაში. მოხალისე, საქმით დაინტერესებული ახკორი მეტს მოგვცემს, ვიდრე არჩეული.

მაგრამ ეს იმას არ ნიშნავს, რომ იქ, სადაც მხოლოდ ეხლა ეყრება წრეებს საფუძველი, არ ვიხმართ არჩეულ აკოხრთა სისტემა, რასაკვირველია, ამ სისტემაზე დროებით და მასთან ადგილთან შეფარდებით საჭიროა დაყრდნობა, მაგრამ მთავარი ისაა, რომ ამ სისტემიდან ჩვენ **თანდათანობით უნდა გადავიდეთ მოხალისე ახკორთა სისტემაზე**. თვითეული ახკორი, თვითეული წრი უნდა ეცადოს თავისუფალ ახკორთა რიცხვის გამრავლებას. მაგრამ აქვე უნდა ითქვას, მათი რიცხვის გამრავლება უნდა მოხდეს არა მარტო კავშირის წევრთა ხარჯზე, არამედ უპარტიო მუშა და გლეხ ახალგაზრდობის ხარჯზე უმეტესათ.

ახკორთა აქტივობა უნდა ავსწიოთ

წრეებში ხშირათ ჩვენ წავაწყდებით ისეთ ახკორს, რომელსაც არც ერთი შენიშვნა არ დაუწერია თავისი გაზეთისათვის; წრეებში შევხვდებით ახკორებს, რომელთაც ძლიერ ნაკლებათ აინტერესებს თავისი საქმე და „სხვათაშორის“ გაიხედავს თავისი გაზეთისაკენ და წრისკენ.

ასეთ გულცივობას, ასეთ პასივობას ერთხელ და საბოლოოთ უნდა მოედოს ბოლო.

ყოველი ახკორი უნდა დაეინტერესოთ კავშირის ცხოვრების ყოველ წვრილმანებში შეკრით; კავშირის დღიური ამოცანებით და მასთან დაკავშირებული საკუთარი ამოცანებით. ახკორი მგრძნობიარეთ უნდა მოეკიდოს კავშირის თვითეულ ამოცანას და იბრძოლოს, იმუშაოს, ენერგია გაიღოს მის შესასრულებლათ.

ავილოთ მაგალითი: დღეს კავშირი დაინტერესებულია პოლიტ-განათლების მთლიანი სისტემის გატარებით, ან კიდევ შრომის ნაყოფიერების გაზრდით—საჭიროა თვითეული ახკორი გაეცნოს იმ საკითხებს, რომლითაც ამა თუ იმ მომენტში კავშირია დაინტერესებული და არა შემთხვევით საქმეთ გაიხადოს მისი განხორციელებისთვის ბრძოლა, არამედ დასახოს ის მის გადაუღებელ ამოცანათ.

ვინ უნდა შეასრულოს ეს ამოცანა? ვინ უნდა გამოიყვანოს ყოველი ახკორი—აქტივობის გზაზე? ცხადია თვით ახკორთა წრემ. მან უნდა ასწავლოს, გზა აჩვენოს, შენიშვნა მისცეს, დაინტერესოს წრის ყოველი წევრი და გახადოს ის უაღრესათ ფაქიზი კავშირის მოთხოვნილებებისადმი.

ახკორი არ უნდა დაუპირდაპირდეს აპარატს, არამედ უნდა დაეხმაროს მას.

ძლიერ ცუდ გადახრებს შევხვდებით ხანდისხან. მათ შორის არა სასურველი, არა ბოლშევიკური გადახრაა—საკავშირო აპარატის წინააღმდეგ ბრძოლა. ზოგიერთი ახკორი მხოლოდ იმას სცდილობს, რომ ნაკლი მოუწახოს ამა თუ იმ ორგანოს—აპარატს. ასე დაწვრილმანება არ ღირს. რასაკვირველია ჩვენ ვერ დავჩუმდებით ვერც ერთ ნაკლზე, შეცდომაზე, რომელსაც აპარატი დაუშვებს და რომელსაც დროზე უნდა გამოსწორება, მაგრამ აპარატის წინააღმდეგ ბრძოლის მიზნათ გადაქცევა ახკორის საქმე არ არის, ეს მას არ შეეფერის. ჩვენ ნაკლების გამომჟღავნების გვერდით უნდა დავეხმაროთ კავშირის ორგანოებს ამა თუ იმ გადაუღებელი ამოცანების გადაჭრაში. ეს კარგათ უნდა ახსოვდეს თვითეულ ახკორს.

უნდა ვებრძოლოთ ახკორთა ჯგუფებათ დაყოფას

ზოგიერთნი ცდილობენ მოახდინონ ახკორების დაყოფა (კლასიფიკაცია); ასე მაგალითად: გაზეთის ახკორები, წიგნის კორესპონდენტები, კედლის გაზეთის კორესპონდენტები და სხვა. საქმე იმაშია, რომ ასეთი დაჯგუფება ჩვენი ძალების, და თვითეული მათგანისთვის თავისი საკუთარი—სხვა ჯგუფისაგან დამოუკიდებელი ამოცანის გამონაჩევა—არ არის საჭირო, ახკორი ერთია. ის თანაბარ ყურადღებას აქცევს როგორც კომკავშირის წიგნს, ისე კედლის გაზეთს და სხვა გაზეთებს, მოკლეთ, **ახკორთა სპეციალიზაცია მიუღებელია.** მას უნდა ვებრძოლოთ.

ახკორთა წრე არის კოლექტივი, სადაც მუშავდება ჩვენი გაზეთების შინაარსი და მიმართულება. ახკორთა წრის არა უახლოესი, არამედ, მე ვიტყვოდი, მუმივი ამოცანა ის არის, რომ მჭიდროთ დაუკავშიროს გაზეთი მუშურ-გლეხური ახალგაზრდების და კავშირის ფართო მასების მოთხოვნილებას. კომკავშირის გაზეთი უნდა იყოს მასიური, ის სავსებით უნდა აკმაყოფილებდეს კავშირის ყოველი წევრის მოთხოვნილებას, მუშა ახალგაზრდობის და გლეხი ახალგაზრდების სულისკვეთებას. სწორეთ აქ სჭირდება ჩვენს გაზეთებს ყურადღება. სწორეთ აქაა საჭირო ახკორის დახმარება. ახკორმა, რომელიც ძლიერ დაახლოებულია მასასთან, უნდა შეკრიბოს გამოცდილება, უნდა გაიგოს ვის რომელი განყოფილება აინტერესებს გაზეთში და ამის მიხედვით წრის სხდომებზე დასვას საკითხი, გაზეთის შინაარსისა და განყოფილებების შესახებ. ყოველგვარი ცვლილებები გაზეთის მიმართულებაში უნდა მოხდეს ახკორთა მოთხოვნილებით, რომელიც სავსებით გამოხატავს კავშირის მასისა და მშრომელი ახალგაზრდობის სულისკვეთებას.

ახკორთა წრე დამკავშირებელი ძალაა გაზეთისა—მასებთან.

ახკორთა წრეები ხელმძღვანელობენ კედლის გაზეთებს.

კედლის გაზეთებს რომ უდიდესი მნიშვნელობა აქვს—ცხადია, მასზე ჩვენ არ მოგვიხ-

დება ლაპარაკი. ჩვენი წრეების დამკვერელი ამოცანა იქნება კედლის გაზეთების რიცხვის გამრავლება. თვალყურის დევნება ცალკე ჟურნალების კედლის გაზეთებზე და ხელმძღვანელობის გაწევა მათზე. ამავე დროს თვით წრეს კლუბთან უნდა ჰქონდეს ცენტრალური კედლის გაზეთი, რომელსაც უნდა უხელმძღვანელოს უშუალოდ წრის ბიურომ.

ამასთან ერთად კედლის გაზეთების მიმართულების მიცემა წრეების გადაუდებელი ამოცანა იქნება.

ხელმძღვანელობა

ახკორთა წრეს ყავს ბიურო, რომელიც მჭიდრო კავშირშია რედაქციასთან, გაზეთთან. ბიურო არ უნდა გადაიქცეს აპარატთან—ის უნდა შეიქნეს ცოცხალი, მომუშავე ჯგუფი, რომელიც ყოველმხრივ ხელმძღვანელობას გაუწევს წრეს.

ცალკე ბიუროების დაარსება, რომელსაც გაზეთთან არ ექნება კავშირი, სრულიად ზედმეტია. (შეცდომა იყო აგრეთვე ის, რომ ახკორთა კონფერენციაზე ჩვენ ავირჩიეთ სრულიად საქართველოს ბიურო, ის სრულიად არ არის საჭირო)—ზედმეტი ბიუროების შექმნა გაზრდის კაზიონშიწინას, რასაც მთელი თავისი არსებით უნდა ვებრძოლოთ.

საჭიროა ხელი მივყოთ მეცადინეობას

ახკორი მომავალი მუშკორი, მომავალი საბჭოთა ბექდვითი სიტყვის მუშაკია ამ საზღვრამდე კი ის ვერ მივა ცოდნის, მომზადების გარეშე.

ახკორთა თვითგანვითარებაზე ზრუნვა, მათი მომზადება წრეების ერთ-ერთ დამკვერელ ამოცანათაგანია. საჭიროა ამთავითვე შეუდგეთ წრეებში სამეცადინო პროგრამების დამუშავებას და ხელი მივყოთ მომავალ საბჭოთა ჟურნალისტების მომზადებას.

გავაბათ კავშირი მუშკორებთან, გლეხოკრებთან და სამხკორებთან

რომ ასეთი კავშირის დაჭერა ჩვენს ხელმძღვანელ ორგანიზაციებთან აუცილებელია ეს

უდავოა. მაგრამ ეს ამოცანა ჯერ კიდევ არ არის მიღწეული. საჭიროა როგორც თავიანთი წარმომადგენლების გაგზავნა მუშებთან ბიუროებში, ისე მათ საერთო კრებებზე დასწრება და პირიქით, მათი მოწვევა თავის კრებებზე.

აი მოკლეთ ის უახლოესი ამოცანები, რაც

დღეს სდგას ახკორთა წრეების წინაშე. მათი გადაჭრა მტკიცე ნიადაგზე დაყენებს მთელს ახკორთა მოძრაობას.

შემდეგ წერილში შევეხები ახკორის საზოგადოებრივ როლს.

გ. დ.

კომკავშირის მუშაობა წითელ ჯარში

ორიოდე სიტყვა ორგანიზაციულ სტრუქტურის შესახებ

კომკავშირის წითელ ჯარში არ აქვს უჯრედები. უჯრედების ნაცვლად ყალიბდება კომკავშირის პარალელურად კომკავშირის ჯგუფები.

ამ საკითხის გარშემო არსებობს ორი შეხედულება, ორი მიმართულება, რომელნიც ორივე თანაბრად ცალმხრივად უნდა ჩაითვალოს. ერთი აზრი იმას ამტკიცებს, რომ საჭიროა ჯარში მსგავსად სამოქალაქო ორგანიზაციებისა კომკავშირის უჯრედის დაარსება, მეორე — უკიდურესობა, რომელსაც ადგილი ჰქონდა ჯარის ნაწილებში, ეს იყო კომკავშირის სრული გათქვეფა ჯარის პარტიულ ორგანიზაციაში. რასაკვირველია, ჩვენთვის არც ერთი ეს ცალმხრივი შეხედულება მისაღები არ არის. ამის შესახებ სრულიად გარკვევით გამოსთქვა თავისი აზრი მოსკოვში უკანასკნელ ხანებში მოწვეულ პოლიტ-სამმართველოების და ოლქების სამმართველოს უფროსების თათბირმა.

კავშირი სამოქალაქო ორგანიზაციებთან

კავშირი სამოქალაქო ორგანიზაციასთან ჯარში მყოფ კომკავშირელებისა არ უნდა გამოიხატებოდეს აპარატებს შორის, ის არ უნდა განისაზღვრებოდეს წარმომადგენლის გაყვანით ადგილობრივ კომკავშირის კომიტეტებში, ცენტრი ურო-ერთ დამოკიდებულებისა უნდა იქმნას გადატანილი ძირითად ერთეულებში — ჩანასახებში, აი საიდან უნდა დაიწყოს კავშირის დამყარება. — ამა თუ იმ სამხედრო ნაწილის მუშაობის უნაირიანობა უშუალოდ დამოკიდებულია იმაზე თუ როგორი კავშირი აქვს ნაწილს ადგილობრივ კომიტეტებთან და საფაბრიკო-საქარბნო უჯრედებთან. არ უნდა დარჩეს კომკავშირის ჯგუფები ჯარში, რომლებიც არ იქნება მიმავრებული სათანადო საფაბრიკო ან სასოფლო გლეხურ უჯრედებზე. — ადგილობრივი კომიტეტები სრულ პასუხისმგებლობას უნდა ღებულობდნენ ჯარში მუშაობის მხრივ,

რაც დღემდისაც ჩვენს კომიტეტებს არ ახასიათებს, უნდა ისმებოდეს ადგილობრივ კომიტეტებში ლეგიონის ან ათასეულის და ასეულის ორგანიზატორის ანგარიში პრაქტიკული წინადადებების მიცემით. — ადგილობრივი კომიტეტი სამოქალაქო ორგანიზაციაში დაგროვებული გამოცდილების გამოსაყენებლად და მეორეს მხრივ კავშირის უფრო განსამტკიცებლად უნდა აკეთებდეს ინფორმაციულ მოხსენებას, ამა თუ იმ ნაწილში მყოფ წითელ არმიის კომკავშირთა საერთო კრებაზე, რომელსაც აერთიანებს ესა თუ ის ადგილობრივი კომკავშირის კომიტეტი.

ურთიერთ თათბირებზედ მონაწილეობის მიღება უეჭველად არის საუკეთესო საშუალება, რათა გამოყენებულ იქნას ორივე ორგანიზაციისათვის დაგროვებული გამოცდილება.

პრესის და კავშირის სხვა გამომცემლობის გავრცელება წითელ ჯარში უნდა იქნას ადგილობრივმა კომიტეტებმა.

პარტია და კომკავშირი

პარტიის გავლენა კომკავშირზედ უნდა ხდებოდეს ორი მიმართულებით:

1) მთელი პარტიული ორგანიზაციის დაინტერესება კომკავშირის მუშაობაში და პერსონალურად კომკავშირის წევრების ჩათრევა პარტიულ მუშაობაში. —

2) პარტიის გავლენის გაზრდა და დაგროვებულ გამოცდილების გამოყენება იმ პარტიის წევრების მიერ, რომელნიც არიან ერთ და იმავე დროს კომკავშირის წევრები, რომელსაც არ გაუწყვეტიათ კავშირი კომკავშირთან. —

ამისდამიხედვით პოლიტ განყოფილების და პარტ-კომისიების წინაშე იბადება კითხვა, რომელსაც უნდა მიექცეს მაქსიმალური ყურადღება. სისტემატურად სწარმოებდეს კომკავშირის საუკეთესო წევრების თანდათანობითი პარტიაში გადაცემა, მათი კომკავშირში დატოვებით.

როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, კომკავშირის თავისი კრებების მოწვევის საგრძნობი პრო-

ცენტი უხდება პარტიასთან ერთად, ამისათვის პარტიული უჯრედები თავის დღის წესრიგში დრო-გამოშვებით სვამდენ კითხვას კომკავშირის ცხოვრებიდან, რათა დაინტერესებულ იქმნას კომკავშირთა მასა.

დრო-გამოშვებით კომკავშირელებს უნდა ევალდებოდეს მოხსენებების გაკეთება პარტიის უჯრედებზე ამა თუ იმ კითხვის გარშემო.

კავშირის ზრდა

უკანასკნელ I-ლ ქ. მ. დ. მე 4 პარტიულ კონფერენციამდე, I-ლ ქ. მ. დ. დივიზიაში და არც სხვაგან ახალი წევრების მიღება არ სწარმოებდა. თუ სწარმოებდა, ის არ ატარებდა სისტემატიურ და ნორმალურ ზრდის ხასიათს. ეს იყო გამოწვეული იმით, რომ ზოგიერთ პოლიტ-მომუშავეებს ნაწილში ამის ირგვლივ წარმოედგენა ჰქონდათ არა სწორი და მიღების წინააღმდეგ იყვნენ.

ყოველივე ამ გაუგებრობას ლიკვიდაცია ეყო I-ლ ქ. მ. დ. მე-4 პარტიკონფერენციაზე.

კომკავშირში ახალი წევრების მიღებას წითელ ჯარში ხაზი გაუსვა მოსკოვში შემდგარმა

პოლიტ-სამმართველოების და ოლქების სამმართველოების უფროსების თათბირმა, აღძრა შუამდგომლობა რ. კ. კ. ც. კ. წინაშე, რათა კომკავშირელებს ჯარში გაუტარებოდა კომკავშირის ასაკი 24 წლამდე. ამის შემდეგ კი ნათელია, რომ ჩვენ უნდა ვაწარმოოთ ახალი მიღება კომკავშირში ორგანიზაციის ნორმალური ზრდის დაცვით. ადგილობრივი კომიტეტები კომკავშირისა, რომელნიც ამტკიცებენ ახალ წევრებს წითელი ჯარიდან უჯრედის სათანადო დასკვნის შემდეგ, უნდა ცდილობდნენ, რომ განმტკიცების საქმე არ გვიანდებოდეს და დამტკიცებული ანკეტა მიდიოდეს ნაწილში თავის დროზე.

რაც შეეხება კომკავშირის ქსელების, მისი ჯგუფების გამრავლებას ნაწილებში, ეს უკანასკნელი დამოკიდებულია კომუჯრედების ასეულების სისტემაზე გადასვლით, იმდენათ, რამდენათაც კომკავშირის ჯგუფები არსდება კომუჯრედებთან.

პატარაია.

(გაგრძელება შემდეგ)

მომქმედი ახალგაზრდობის ერთი ფრონტი.

(შენიშვნები ხელოვნებაზე).

ხელოვნება უდიდესი სოციალური ფაქტორია. ის ერთგვარი ორგანიზატორია მასის, საზოგადოების, იგი უსახავს საზოგადოებას ახალ გზებს, ნათელყოფს მის შინაგან ბუნებას, მხატვრულ ფორმაში ამჟღავნებს მის კლასობრივ ხასიათს და ღირებულებას.

ამიტომ ხელოვნება უდიდესი საპროპაგანდო საშუალებაა და ამის უნდა მიექცეს მთავარი ყურადღება. პროლეტარიატისათვის აუცილებელია ხელოვნებაში ყველა პოზიციების დაპყრობა და გამოყენება, სწორ გზის გამოჩენა და მისი უახლოეს ამოცანების დასახვა. მხოლოდ მაშინ პროლეტარული ხელოვნება დასძლევს ყველა იმ დამახინჯებულ და უსუსურ თანამედროვე ძიებას, რომლითაც დღეს ცდილობენ ძველ ხელოვნების „გახალგაზრდავებას“, ვინაიდან ჩვენთვის ყოველ ექვს გარეშეა ის დებულება, რომ ხელოვნება, როგორც ყოველივე იდეოლოგია, აღმოცენებულია სინამდვილიდან, ატარებს ამ სინამდვილის ყველა დამახასიათებელ თვისებას.

თანამედროვე ხელოვნება კი—დიდ სამრეწველო ქალაქების ხელოვნებაა. ის ჩაისახა მაშინ, როცა ბურჟუაზია ჩამოყალიბდა, როგორც კლასი, მან განიცადა ყველა ის ცვლილება, რომელიც ეკონომიურმა ვითარებამ

დააკისრა ბურჟუაზიულ კლასს და ის კვდება მის შემქმნელ კლასთან ერთად.

აი ამ კაპიტალიზმის დასეხვაში შეიქმნა „ახალი“ ხელოვნება, „ახალი“ ლიტერატურა. წერილის ჩარჩოები საშუალებას არ გვაძლევს ვრცლად შევხებით ამ ფრიად საინტერესო და მნიშვნელოვან ეპოქის ლიტერატურაში. ჩვენ მხოლოდ ხაზგასმით აღვნიშნავთ მთავარ მომენტს.

ეს ეპოქა იწყება სიმბოლიზმით.

ჩვეულებრივ, ყოველდღიურ ცხოვრების გარდა, არსებობს მარადიული, აბსოლიუტური ცხოვრებაც. შესაძლოა მის საიდუმლოების გარღვევა. ყოველი მოვლენა ჩვენს ცხოვრებაში უშუალოთ დაკავშირებულია ამ მარადიულ ცხოვრებასთან. ყოველი მოვლენა—სიმბოლოა, რომელშიც ცნაურდება აბსოლიუტის საიდუმლოება. მაგრამ იმისათვის, რომ მისწვდეთ ამ საიდუმლოებას, საჭიროა სრული ხელის აღება ყოველდღიურ ცხოვრებაზე, სრულიად განცალკევებული ყოფა, ადამიანის სული განთავისუფლებული ყოველგვარ წვრილმან ზრუნვისაგან, გამაზვილებული უშუალოთ შეუკავშირდება უზენაეს საიდუმლოებას (მ. მეტერლინკი).

ასეთია სიმბოლიზმის შინაარსი.

თანდათან, რამდენათაც უფრო სწრაფი ტემ-

პათ ხდებოდა ბურჟუაზიულ საზოგადოების გამოფიტება, იმდენათ უფრო ნაკლები იყო ემოცია და და იდეა ხელოვნებაშიც. სიმბოლიზმი გადავიდა დეკადანსში (დეკადანსი— გადაგვარება). დეკადენტები ცდილობდნ გადაგვარებულ ბურჟუაზიის ცხოვრების გამართლებას და მთელ ამ მიმართულებას ახასიათებს უშიშარობა, ლიტერატურაში გაბატონდება ფორმა, იდეას არ აქვს ადგილი, ის განდევნილია ლიტერატურიდან, უსულო ხელოვნება ამგვარად გადაიქცევა ჟონგლიორობის საგნათ. იბადება მრავალი თეორია, მაგრამ ვერც ერთი მათგანი ვერ სცილდება ფორმას, ვერც ერთი მათგანი ვერ ჩაბერავს „ღვთიურ“ სულს ხელოვნებაში (ფუტურიზმი, დადაიზმი, იმპიონიზმი, ფორმალიზმი, კონსტრუქტივიზმი და სხ.).

ხელოვნება მოექცა ჩიხში და საჭირო იყო ოქტომბრის რევოლიუციის ქარიშხალი, რომ სწორ გზაზე გამოეყვანა ხელოვნება, მიეცა მისთვის ფართე ასპარეზი დაუღვევლ შემოქმედების შესაძლებლობა.

პროლეტარიატმა, რომელიც თავის დაკოჭრილ ხელებით ამსხვრევს კაპიტალიზმის მიერ კაცობრიობაზე დადებულ ბორკილებს და მოწოდებულია ახალ ცხოვრების ასაშენებლათ, თავის პირველ ნაბიჯს გადადგმისთანავე უკუაგდო ძველი კერპები ხელოვნებაში, მაგრამ მაინც დარჩნენ მათი მიმდევარნი. ჩვენში ჯერ კიდევ არსებობს ფორმალიზმის სკოლა, რომელიც აცხადებს, რომ ხელოვნებას არაფერი აქვს საერთო ცხოვრებასთან, რომ ყოფა-ცხოვრება და საწარმოო ურთიერთობა არავითარ გავლენას არ ახდენენ ხელოვნებაზე (შკლოვსკი), ჯერ კიდევ ამბობენ ევოლიუტიაზე ჩვენს ხელოვნებაში, ან ურჩევენ პროლეტარიატს მიბაძოს რომელიმე ძველ სკოლას.

რა თქმა უნდა, ყველა წარსული მიღწევანი ხელოვნებაში უნდა გამოყენებული იქნეს პროლეტარიატის მიერ, მაგრამ მხოლოდ და მხოლოდ როგორც მასალა ახალ პროლეტარულ ხელოვნების შესაქმნელათ.

რევოლიუციამ შექმნა მწერლის თავისებური ტიპი. ესენი არიან ეგრეთ-წოდებული „თანამგზავნი“, რომლებიც იზიარებენ ჩვენი რევოლიუციის მიერ დასახულ იდეებს, ცდილობენ თავისებურათ ემსახურონ მათ, მაგრამ ამ ცდაში ისინი ხშირად ღალატობენ თავის მიზანს, ხშირად უბრუნდებიან იმ ნაპირს, რომელსაც დაშორდნენ რევოლიუციის სამსახურისათვის.

პროლეტარულ ხელოვნებას არაფერი საერთო არ აქვს პათთან. პროლეტარიატს ისტორიამ დააკისრა სრულიად დამოუკიდებელი ამოცანები, მათ განსახორციელებლათ მას სჭირდება საკუთარი გზა, რომლის დასაწყისს წარსულ ისტორიაში ჩვენ ვერ მოვხვებით.

დღეს საბჭოთა რესპუბლიკების თვალუწვდენელ სივრცეზე ფართე მასებში ამოზოქრდა შემოქმედების მძლავრი ტალღა ეს პროცესი ქინის ახალ კულტურას, ახალ ხელოვნებას. ის ცხოველმყოფელია, მასში ჩაქსოვილია გამარჯვების ექსტაზი, იმედი, რკინის ძალა, ის საესეა დაუშრეტელ შესაძლებლობით.

ასეთ პირობებში შეუძლებელია დაისვას საკითხი ფორმისა და შინაარსის შესახებ. პროლეტარიატისათვის ხელოვნება გასართობი როდია. მას უდიდესი მნიშვნელობა აქვს პროლეტარულ კულტურის აღმშენებლობაში. ჩვენთვის პოეტურ ნაწარმოების მიზნათ უნდა გახდეს ახალ აზრების, ახალ იდეების ასახვა ახალ ფორმებში. ლიტერატურულ ნაწარმოებში უნდა ცნაურდებოდეს ჩვენი ნამდვილი ცოცხალი ცხოვრება, უნდა სჩქედეს რევოლიუციის სისხლი, ტოკავდეს მისი გული, განსახიერდეს ის მრავალფეროვანი რევოლიუციონური, სოციალური და ესთეტიური მისწრაფებანი, რომლებიც ამომსკდარია მშრომელთა გულიდან, მათ ოცნებისა და მძიმე ბრძოლის შედეგათ. ეს უნდა მოცემული იქნეს მხატვრულ სინთეტიურ სახეებში, პოეტურ ფორმაში. არ კმარა ლექსების წერა რევოლიუტიაზე და პროლეტარიატზე. ეს ისტორიის საქმეა. ლექსის ყოველი სიტყვა უნდა დასერილი იყოს რევოლიუციის სისხლის ძარღვებით. ემოციონალური და იდეური შინაარსი, გაქლენთილი წმინდა რევოლიუციონური პათოსით, გამონახავს საკუთარ ცხოველ ფორმას.

მაშინ ხელოვნება მიაღწევს თავის ნამდვილ მიზანს. ის გახდება უმაღლეს, ჰარმონიულ თავისუფალ შემოქმედებათ, რომელშიაც მთლიანათ განსახიერდება დიად კოლექტივის აქტიური შემოქმედებითი უნარი.

ამისათვის კი აუცილებელია ყველა იმ უნიადგო თეორიების მოსპობა, რომლებიც დღეს ლამობენ ხელოვნების დაპყრობას.

ყირაზე დაყენებულ ხელოვნების ფეხებზე დაყენება—აი ჩვენი მომქმედი ახალგაზრდობის უახლოესი და ფრიალ მნიშვნელოვანი ამოცანა.

3. ლერი.

ლიტერატურულ საბუჯაბოჯი

(პროლემაფის გამოსვლისათვის)

I.

საქართველოში ტრადიციულად გამჯდარა ხელოვნებისადმი სიყვარული. იგი სხვადასხვა სახით აშკარავდება: ვერ ნახავთ მოზრდილ სოფელს, დაბას, სადაც თეატრი—სახალხო სახლი არ იყვეს. კომკავშირმა ათასობით დაიპყრო ეკლესიები კლუბებისათვის. ამ კლუბებში და სახალხო სახლებში იმართება საღამოები, წარმოდგენები, თვით შემოქმედების საღამოები, და ა. შ.

ასეთია კომკავშირის ხელოვნებისადმი დამოკიდებულება სოფლად, თუ მხედველობაში არ მივიღებთ რომ გარდა ამისა სკოლებში უმთავრესად ქართულ ლიტერატურის წარსულს ასწავლიან.

უდავოა: ქალაქად ეს დამოკიდებულება ბევრად უფრო მრავალფეროვანია, დახლართული გაუგებარი და ამიტომ უფრო საშიშია.

კინოსადმი, ხშირად ვნებათ ქცეული სიყვარული, თეატრები, ოპერა, ათასგვარი მანენ პინკერტოვშინურ დეკენერაციულ ლიტერატურის, ლექვა, მოსწავლე—კომკავშირულ—მუშეაკულ—კომუნისერსიტეტულ ახალგაზრდობის საზრდოობა ორგანოებით, კომკავშირის რაიონული და საწარმოვო კლუბები თავისი უპასუხის მგებლო „რეპერტუარი“ რამოდენიმე ასეული კომკავშირული ახალგაზრდობა ქსლად მოდებულ ლიტერატურებში, სტიპენდიანტებათ თუ არა სტიპენდიანტებათ სხვადასხვა სახელოვნო სასწავლებლებში (კინო სტუდიაში, რომელშიაც ასობით ეწერებოდა თბილისის კომკავშირელები, სამხატრო სასწავლებლებში, პროლეტკულტის „სახელოსნოებში“ ლიტერატურულ ინსტიტუტში და ა. შ.)

ყოველივე ეს ქალაქად.

უდავოა რომ კომკავშირის გარეშე მყოფი მოსწავლე და ახალგაზრდული ინტელიგენცია (რომელიც საქართველოს ახალგაზრდობის უმრავლესობას თუ არა თვალსაზრისით ნაწილს მაინც შეადგენს)—ქართულ ხელოვნების უშუალო ზეგავლენის ქვეშ იყოფება, ქართული ხელოვნებით იზრდება. ავიღოთ ტფილისი: სასწავლებლებში ასწავლიან—უმთავრესად შოვინისტურ შეფასებაში—ქართულ ხელოვნება—ლიტერატურის წარსულს, ახალგაზრდობა გიჟივით ეწაფება თეატრებს, კინოს, ოპერას, ლიტერატურულ „ბუზბერაზთა“ თუ „რევილიუ-

ციონერთა“ საღამოებს, ათასგვარ სამხატვრო—მუსიკალურ გამოფენებს და ა. შ.

ამიტომ:

კომკავშირმა უნდა იცოდეს რა ხდება აღზრდის და მასსიურ ზეგავლენის ამ სფეროში, უნდა შეისწავლოს ოუ რა ძალები, როგორ გამოდგება, და არამც თუ შეისწავლოს და იცოდეს, არამედ თვითონ უნდა დაიწყოს დამოუკიდებელი თუ არა, კომპარტიასთან ერთად მაინც ბრძოლა რევოლიუციის საერთო ფრონტის ამ კულტურულ განაკვეთზე. მოკლედ: შეიმუშაოს მტკიცე სახელოვნო პოლიტიკა.

II.

რას წარმოადგენს თვით ეს ქართული ხელოვნება—ლიტერატურა, რომელიც ასე ასაზრდოებს ფართო მასსებს და განსაკუთრებით ახალგაზრდობას.

სოფლად: ავიღოთ საშვალო რაოდენობა: ყოველ დიდ სოფელ თემში თვეში ორხელ მაინც იმართება საღამოები (გურია—იმერეთ—სამეგრელოში უფრო მეტი). და რა იდგმება აქ? ისევ და ისევ ძველი კომედია—რეაქციონული ზღაპრები: „რაც გინახავს ველარ ნახავ“, „ტიმოთის ლედი“, „ირაკლი ბატონიშვილი“, „პაატა ბატონიშვილი“, და სხვ. რეპერტუარის ხანგრძლივი კრიზისია.

დღეს ალარ აწუხებს სოფელს სამოქალაქო ომი ან სამხედრო ლეღვა, დაიწყო წყნარი აღმშენებლობითი მუშაობა, ძნელი ყოველდღიური ჭაპან-წყვეტა და ასეთ პირობებში სოფელს სურს დაისვენოს არა მარტო თავის კერის ძირში, არამედ წაიკითხოს, იცინოს, განიადოს რამე, ისწავლოს რამე, უყუროს წარმოდგენას. ქართველ გლეხობას ძლიერ უყვარს სცენიდან ნაჰქვამი სიტყვა, მიტინგზე ნათქვამ სიტყვაზე უფრო ყურადღებით იჭერს მას, იხებირებს, ითვისებს, დაადგენს თავის შეხედულებებს. და აი ასეთ პიესებით უკვე ვიცით რა შეხედულებანი ან დატკობა უნდა გამოიტანოს სოფლის ახალგაზრდობამ და გლეხმა.

არის ბუნებრივი მოთხოვნილება, არ არის მიწოდება. და თუ სადმე მოიპოვება ორიოდ დაბეჭდილი თუ დაუბეჭდავი პიესა ცოტაოდენად მაინც—იდეოლოგიურად მისაღები, იგი ვერ წვდება სოფელს.

მოშივებული ვასტრალიორი, გრიშაშვილის

ან გრანელის რომელიმე მე 87-დე ან 208 ვარიაცია პოეტად წოდებული დაივლის პროვინციებს, განსაკუთრებით ზაფხულობით, და უკითხავს თავის ნაცოდვილებს იმის შესახებ თუ როგორ დაჰყარა მან თავისი სატრფო ნესტონ-დარეტიანი, ან როგორ გამოსტაცა საქართველო «ფოლადის მღვმელმა», «გველმა» — ბოლშევიკებმა, «მშენიერ ასულ» — მენშევიკებს.

(და თუ სადმე არიან «მოპროლეტარო» ან და ყოველ შემთხვევაში არა კონტრ-რევოლუციონური პოეტი — მწერლები ისინი ვერ აღწევენ ამთვისებელთა მასას და თუ რომელიმე ვაკელ სამსონიძის ან ელის ლეჩხეიძის კრებული მიაღწევს აქ ამ სიღრმეში, მას — ამ დაუსრულებელ ხრიგის რკინებზე ვერ გაიგებენ და თავს დაანებებენ მასში არაფერი არ არის ამ სოფლიურ და ამ სოფლის ცხოვრებაზე ორბელიან — ჭავჭავაძეებს, ტაბიძეებს და მაყაშვილ-შანშიაშვილებს). სოფელი ვერ გრძნობს, რომ ეს იდეოლოგიური მხამია, მას ეს არავითარმა კრიტიკამ, არც ერთმა ავტორმა მუშაკმა, არც ერთმა ორატორმა, ან მასწავლებელმა არ უთხრა. და ასე ნელნელა ცხოვრების სხვა სფეროებში რევოლუციონური სოფელი ითვისებს ამ კონტრ-რევოლუციონურ კულტურას.

სოფელს აღწევს — თუმცა იშვიათად — რომელიმე ნომერი: «მნათობის», «დროშის», უმთავრესად «თეატრ და ცხოვრების». გასაგებია თუ რას აწვდის ეს ორგანოები:

«მნათობი» აწვდის უმთავრესად გალაქტიონ ტაბიძის ტირილს იმის შესახებ თუ როგორ დაჰყარა მან თავისი დულცინეა და როგორ მიაღწია უიმედობის მწვერვალს. და ყოველივე ეს ლამაზადაა ნათქვამი, ლექსად, ისე რომ ხიბლავს მკითხველს.

იგივე მნათობი აწვდის აგიტაციას თვითმკვლელობისას და ბოგემის («ყანწელების» სახით) ამბავს «ფერად ბუმტების» შესახებ, იმის შესახებ თუ როგორ მოელანდა გაფრინდაიშვილის ბაკუნინი თფილისის ბნელ ქუჩებში, დევდარიანის მოძღვრებას იმის შესახებ თუ, როგორ შეიძლება ჰარმონია «შრომის და ერის» პრინციპების, ადამიშვილ — ჯავახიშვილის ზღაპრებს თუ როგორ «გაიამასქნა» ყოვლად ძლიერმა ბიძია კვაჭიმ თებერვლის რევოლუცია და მგონი ოქტომბერიც (ეს ზღაპარი კვაჭიზე გაზ. «კომუნისტის» დამატებათ ვრცელდება, რომ ახალგაზრდობამ ამით «შეისწავლოს ოქტომბერი»).

«დროშა» — გასაგებია! — აწვდის ყოველგვარ

რელიგიურ მისტიკას, თვითმკვლელობის აპოლოგიას და ზღაპრებს მცხეთაზე.

ზედმეტია ლაპარაკი «თეატრს და ცხოვრებაზე», ყველაზე უფრო პოპულიარულ მემჩინიშმის ბუნაგზე, რომლის დახურვა დღემდე ვერ მოგვიხერხებია, და რომელიც ვერც კომუნისტებმა «თეატრი და ცხოვრება» — «ხელოვნების დროშა» — მაც ვერ შესცვალა.

ასეთია ხელოვნება სოფლად

ქალაქად: ყოველივე ეს მეორდება, უფრო მძაფრად, უფრო მტკივნეულად.

ლიტერატურაზე იგივე ითქმის რაც სოფლად, იმ განსხვავებით, რომ ჩვენი მასსა ქალაქად უფრო მეტს ხვდება ამ დეგენერატიულ — გამრყენელ ლიტერატურას, და ამიტომ უფრო მეტათ ვარდება ცუდ გავლენის ქვეშ.

ქალაქის მშრომელ უზნების გასაზრდოვებელია მუშათა — პარტიულ — კოკავშირულიკლები თავის უზასუხისმგებლო «რეპერტუარით», სხვადასხვანაირ ლიტ.-სამხ. წრეებით, და სხვ. ყოველივე ეს მუშაობს ანარქიულად. ხშირად ბალაგანიდან მოსული «სპეცი» «მსახიობი» და «კულტუროსნები» ხელმძღვანელობენ ასეთ წრეებს და თითქმის მთელ კლუბებსაც, განსაკუთრებით ახალგაზრდობა თანდათან ვარდება ასეთ «კულტუროსნების» გავლენის ქვეშ და ამიტომაც თანდათან ხშირ-ხშირად შეხვდებით რაიკომის ოქმებში:

მოიხმინეს	და ა ა დ გ ი ნ ე ს
1919 წლ. კომკავშირის წევრ X-ის შესახებ.	გამორიცხულ იქმნას კავშირიდან, როგორც წვირლ - ბურჟუაზიულ მემჩანურ გავლენის მატარებელი ორგანიზაციაში.

და ასეთი ბედი ეწვევათ განსაკუთრებით ისეთებს, რომლებიც უფრო ძველი წევრებია და პრაქტიკულ მუშაობით «გამძლარი» კულტურტრეგერობით გადახრაში ნების გავლენას განიცდიან.

„ნების“ „პირველ დაწყებითი დაგროვება“ კულტურა-ხელოვნების სახით უფრო ენერგიულად სწარმოებს და ამ ფრონტზე უფრო ენერგიულად ებრძვის კომუნიზმს.

ამ რეაქციონურ კულტურის გავლენა — მომავალზე რომ არ ვილაპარაკოთ — ეხლაც უკვე ფაქტია.

III

ასეთ პირობებში კომკავშირის პირდაპირი გავლენით წარმოიშვა ლიტერატურული ჯგუფი პროლემაფ (პროლეტარულ მწერლობის ახალი ფრონტი). ამ ჯგუფმა გამოაქვეყნა წერილი გაზ. „კომუნისტი“-ს რედაქციის მიმართ არსებულ პროლეტარულ მწერალთა კავშირიდან გამოსვლის შესახებ. ლიტერატურაში ამ ჯგუფს მოჰყვება ნამდვილი ოქტომბერი და ამ მხრივ ეს ნაბიჯი დიდმა დადებითმა, მაგრამ პარტიულ მთლიანობის თვალსაზრისით კავშირის დემონსტრაციული დატოვება შეიძლება ანარქიულ (ზოგსაც „ბავშურ“) მოვლენად ეჩვენოს.

პროლემაფს ამტყუნებენ უმთავრესად:

1. ანარქიზმში—არ უნდა დაეტოვებიათ კავშირი.
2. სექტანტობაში—არ უნდა შეექმნათ ვიწრო კარჩავეტილი ჯგუფი.
3. დიდ პრეტენზიებში—არ უნდა გამოეცხადებიათ თავი რაღაც ფრონტად.

პროლემაფის საპასუხო არგუმენტები ასეთია:

1. **ანარქიზმობა.** ზემო ნათქვამიდან ვიცი, თუ რა მდგომარეობაა სახელოვნო-ლიტერატურულ ფრონტზე. უჩვეულო დაქსაქსულობა, რეაქცია და ყალბი თანამგზავრების გამოყვება. ასეთ მდგომარეობაში გაჩერება და გულზე ხელის დაკრება, მათთვის ვისაც პარტიისათვის რაიმე სარგებლობის მოტანა შეეძლო ამ ფრონტზე—დიდი დანაშაული იქნებოდა. ბრძოლა ამ ფრონტზე კომუნისტურ პოზიციების გამაგრებისათვის და მალღობების დასაკავებლათ ხელთ უნდა ჰქონოდა ისეთ ლიტერატურულ კავშირს, რომელიც პრეტენზიებს აცხადებს პარტიულობაზე.

პროლეტარული პოეზია (პროზა და ვერც დრამატურგია ვერ შექმნეს!) **გაიყინა წერტილზე, ვერ გაჰყვა თანამედროვე ყოფას, ვერ გადაიხარა თანამედროვე სოფლისკენ, მუშათა უბნებისკენ.** პროლეტმწერალთა კავშირი ორგანიზაციულად რამოდენიმე ხელ „განახლებითაც“ ვერ დადგა სათანადო სიმალღზე და ვერ აწარმოვა საჭირო ბრძოლა ლიტ. ფრონტზე და ზომილეთლის გულახდილი თქმის არ იყოს „საღათას ძილში“ იმოყვებოდა.

ამიტომ ახალგაზრდა ძალები, რომლებიც გრძნობდნენ თავის თავში მუშაობის ენერგიას, ვერ დარჩებოდნენ ამ კავშირში, რადგან ვერც ორგანიზაციულად და ვერც იდეოლოგიურად, ვერ აკმაყოფილებდა ღრეგანდელ მოთხოვნილებებს. ამიტომ ეს ანარქიული ნაბიჯი ტაქტიკურად გამართლებულია და თუ პარტიის ამ კომკავშირის ნება იქნება, რომ

პროლემაფი როგორც დამოუკიდებელი ნაწილი შევიდეს მხოლოდ ორგანიზაციულად მთლიან კავშირში, იგი ალბათ შევა, თუმცა ამ კავშირს ისეთი სახით როგორშიაც დღესაა, არავითარი დადებითი შედეგების მოტანა არ შეუძლია.

2. **სექტანტობა:** პროლემაფის მიზანი სრულიად არ არის შექმნას ვიწრო ჯგუფი, მაგრამ ორგანიზაცია, რომელსაც სურს გაშალოს მასიური მუშაობა, ჯერ უნდა ჩაისახოს როგორც იდეოლოგიურად, ისე ორგანიზაციულად მთლიან და ერთსახოვანს და არა ისეთ მრავალსახოვან, როგორიც იყო პროლეტმწერლობის კავშირი) ორგანიზაციად, რომ შემდეგ გაშალოს ერთსულოვანი მუშაობა, ერთხელ გასინჯული და შეთვისებული მეთოდით. ასეთია ბოლშევიკური ტაქტიკა.

პროლემაფის მიზანია გაართიანოს და საერთო ხელმძღვანელობა მისცეს სწორედ იმ დაქსაქსულ ძალებს, მუშკდრებისას, ახკრებისას, ლიტმწერლებისას, თუშათა თუ სოფლისკლუბებისას, და ერთეულებად დარჩენილ ლიტერატურულ ძალებისას, რომელიც ითხოვს საერთო ხელმძღვანელობას.

3. **დიდი პრეტენზიები,**—პროლემაფს იმდენად აქვს, რამდენადაც ლიტერატურულ საქართველოს სინამდვილე ითხოვს ამას. ლიტერატურული „სამყარო“ იმდენად ოფიციალურია და ხმაურიან რეკლამასაა შეჩვეული, რომ ჩვენც უნდა მივმართოდ ამას, მაგრამ ეს სახელწოდება—ფრონტის არ არის უბრალო რეკლამა და სცდებიან ვინც ფიქრობენ თითქმის პროლემაფის ფრონტი მიმართული იყვის პროლეტმწერლების ფრონტის წინააღმდეგ. სად აქვს ამ ორგანიზაციას ფრონტი? რისთვის უნდა ვებრძოლოთ? პროლემაფი სწორედ იმ ფრონტს ჰქმნის, რომელიც უნდა შეექმნა ამ უმოქმედო ორგანიზაციას.

ახალი ფრონტი პირველად ყოვლისა ნიშნავს; ახალი ენერგიით, ახალი მეთოდებით სათანადო ლიტერატურის პრაქტიკული შექმნით ბრძოლის იმ საერთო მტრის წინააღმდეგ, რომელიც ყალბ თანამგზავრთა თუ აშკარა რეაქციის სახით გამეფებულია ღრეგანდელ ლიტერატურაში, და რომელსაც პროლეტმწერლობის კავშირი ბრძოლის მაგივრად თანდათან შეურიგდა. (ფაქტი: ჟურ. „ხელოვნება“)

ჩვენ დავინახეთ თუ როგორი კრიზისია კომუნისტურ იდეოლოგიისთვის მისაღები ხელოვნური ნაწარმოებები და რამდენადაც პროლემაფი შესძლებს—ნაწილობრივ მაინც!—ამ კრიზისის თავიდან აცილებას (და რომ

შესძლებს ამის შანსები არის!), რამდენადაც იგი შესძლებს ხელთ აიღოს ორგანიზაციული გაერთიანება ყველა პროლეტარულ სახელოვნო ძალების რეორგანიზაცია ქმნილ კავშირში, იმდენად საჭიროა ყოველივე ამას ქონდეს სათანადო რეალური ნიადაგი მუშაობის გასაშალად, სათანადო იდეოლოგიურ-მორალური და ორგანიზაციულ-მატერიალური ხელმძღვანელობა პარტიისა და კომკავშირის.

ყველა სამხატვრო ორგანო-გამომცემლობაში ტონის მიმცემი პროლეტაროლობა და არა ყალბი თანამგაყვრები უნდა იყვნენ, და რადგან ეს არ არის—ასე უნდა იყოს მომა-

ვალში. ჩვენი პოლიტიკური გამომცემლობანიც სათანადო ადგილს უნდა უთმობდნენ პროლეტაროვნების საკითხებს. პოლიტიკური გაზეთები (განსაკუთრებით გაზ. „კომუნისტი“, სადაც კრიტიკა მხოლოდ ფორმალურია, „კაზიონ“ რეცენზენტთა საჰონორარო შენიშვნებით უნდა გახდნენ ხელოვნების პარტპოლიტიკის ხაზის შემქმნელი.

ასეთია მუშაობის პერსპექტივა თუ იქნება ყველა ეს წინასწარ აუცილებელი პირობები.

პ. ქიქოძე.

რედქცია არ ეთანხმება ავტორის ზოგიერთ აზრებს.

კავშირის ხმაშეარღი

ფიზკულტურის საკითხი სოფლად

საბჭოთა ქვეყნების ერთ ამოცანათაგანს შეადგენს ფიზკულტურის საკითხის ისე გადაჭრა, რომ ის მისაწვდომი გახდეს ხალხის ფართო წრეებისათვის. საბჭოთა რესპუბლიკებში სპორტი არ არის უკვე შეძლებული კლასების კუთვნილება, როგორც ბურჟუაზიულ ქვეყნებში, არამედ კულტურის ეს დარგი ხელთ უპყრია პროლეტარიატს, მშრომელ ახალგაზრდობას.

საქართველოს ფიზიკური კულტურის უმაღლესმა საბჭომ, დღიდან დაარსებისა, განიხრახა საქართველოს ფიზკულტურის პროლეტარიზაცია.

მან ახლო წარსულში დაგზავნა სოფლებში პლაკატები ფიზკულტურის აგიტაციისთვის. მაგრამ ასეთი აგიტაცია არ მოგვცემს რაიმე რეალურ ნაყოფს, თუ საბჭომ არ გაუწია პრაქტიკული ხელმძღვანელობა ფიზკულტურის წრეების დაარსებას სოფლად და არ მისცა მათ სათანადო ინსტრუქციები.

ს. ფ. კ. უმაღლეს საბჭოსთან უკვე დაარსებულია სექცია სოფლის სპორტიზაციისათვის. ამ წერილის მიზანს შეადგენს სწორედ იმ გზების გამონახვა, რომლითაც უნდა წარიმართოს სოფლის სპორტიზაციის საკითხი.

ერთი შეხედვით სოფლად ფიზკულტურის

საკითხის მოგვარება ერთგვარ სიძნელეს წარმოადგენს, რადგანაც არ არსებობს საჭირო მატერიალური საშუალებები და არც ინსტრუქტორების საკმარისი რიცხვი გვეყავს.

სწორედ იმისთვის, რომ ეს ორი დაბრკოლება გადაილახოს, სოფლის სპორტიზაციის საქმეში ჩვენ უნდა დავისახოთ შემდეგი მიზნები.

პირველი მიზანი ჩვენი უნდა შესდგებოდეს ამა თუ იმ სოფლის ძველ თამაშობათა შესწავლაში. ჩვენს სოფელში არც ისეთი ახალი ხილი იქნება ფიზიკურ კულტურის შეტანა, ლელო-ბურთი, ქაქუნი, ცურვა, რბენა, ჯირითი და სხვ. ძველათაც იყო. საქმე იმაშია ოღონდ, რომ ყველა ამ თამაშობათ უკვე პრიმიტიული სახე აქვთ. გარდა ჯირითისა, ისინი დავიწყებას მიეცნენ ალბათ იმიტომ, რომ ვეღარ აკმაყოფილებენ ადამიანის წინ წასულ გემოვნებას ჩვენ ეს თამაშობანი უნდა შევიცნოთ, შევისწავლოთ და, სადაც შესაძლებელია, სოფელს მივაწოდოთ შესაფერისი უკვე კულტურული სახის სპორტი. მაგალითად, ჩვენის ფიქრით, დავიწყებულ უხეშ ლელო ბურთის ადგილს ჩვენს სოფელში თამამად დაიჭერს წესებით განსაზღვრული ფეხ-ბურთი, ქაქუნის ადგილს კროკეტი და ა. შ. ამ რი

გად ყველა სახის თამაშობანი, რომელნიც უაღრესად სპორტიულ ხასიათს ატარებენ, უნდა შეუფარდოთ ჩვენი სოფლის წარსულ თამაშობათ და ისე შევიტანოთ მათში. ამით ჩვენ უეჭველად გავადვივებთ სოფლის ინტერესს და სიყვარულს ფიზკულტურისადმი.

ჩვენი მეორე მიზანი მდგომარეობს იმაში, რომ სოფელი არ დაემაძიმოთ მატერიალურად. არა თუ სოფლად, ქალაქშიდაც არის მეზიანური წრეები, რომლებიც ომს უცხადებენ სპორტს სწორედ ამ მიზეზით. ეს გარემოება მხედველობაში უნდა ვიქონიოთ. ჩვენი სოფელი ვერ შესძლებს სასპორტო დარბაზის მოწყობას. ამიტომ მოედანზედაც შეიძლება მოეწყოს ორძელიც, ღერძაცა, რგოლებიც და სხვა. ისე კი ჩვენ სოფლად უნდა გავაგრძელოთ ისეთი სახის სპორტი, რომელიც უფრო ადვილი შესათვისებელი იქნება, და ნაკლებ მატერიალურ საშუალებებს მოითხოვს. მთავარი ყურადღება უნდა მიექცეს აგრეთვე სპორტის კოლექტიურ ხასიათს. ახალგაზრდობისათვის ამას უაღრესი აღმზრდელობითი მნიშვნელობა ექნება. ყოველ სოფელში უნდა მოეწყოს სასპორტო მოედნები. ეს ერთობ ადვილი საქმეა. თითქმის ყოველ სოფელში არის მოედანი, სადაც იმართება ცეკვა-თამაში კვირა დღეებსა და უმთავრესად საეკლესიო-ტრადიციულ დღესასწაულებზე. ეს მოედნები უნდა გამოვიყენოთ ფიზკულტურისათვის, და სათანადოთ მოვაწყოთ ის. ფიზკულტურის აგიტაცია-პროპაგანდის თვალსაზრისით, დრო-გამოშვებით, უმთავრესად ტრადიციულ დღესასწაულების დროს უნდა მოეწყოს ამ მოედნებზე შეჯიბრებითი ხასიათის სასპორტო გამოსვლები. გამოსვლები უნდა იყოს მარტივი ხასიათის და შინაგანი ბუნებით წარმტაცი, საინტერესო. ეს იქნება საუკეთესო პროპაგანდა ფიზკულტურისა სოფლად, რითაც ჩვენ ჩავაბამთ ფიზკულტურის წრეების მუშაობაში სოფლის მასას. გარდა ამისა, გავითვალისწინეთ რა მუშაობის

ბის გეგმა წინასწარ, საჭიროა შევეცხოთ ერთ არსებით მხარეს ამ საკითხისას.

ამ გეგმის განსახორციელებლად მთავარი დასაყრდენი ძალა უნდა გახდეს სოფლის კომკავშირი.

კომკავშირმა უნდა იკისროს კულტურის ამ დარგის შეტანაც სოფელში, რამდენადაც ის არის აქტიური ხელმძღვანელი სოფლის კულტურულ გზაზე დაყენების და ახალი ყოფაცხოვრების მატარებელი სოფლად.

სოფლის ყოველმა კომკავშირელმა უნდა შეისწავლოს ფიზკულტურა თეორიულად და პრაქტიკულად, ის ინდა გახდეს სპორტსმენი. ამისათვის ს. ფ. კ. უმაღლესმა საბჭომ უნდა დაგზავნოს მაზრებში მომზადებული ინსტრუქტორები სათანადო მოკლევადიან კურსების მოსაწყობად. ამ კურსების მუშაობაში აქტიურად უნდა ჩაებან კომკავშირელები ფიზკულტურის შესასწავლად, რომ შემდეგ საჭირო ხელმძღვანელობა გაუწიონ ფიზკულტურის წრეებს თავიანთ სოფლებში.

უნდა ვეცადოთ აგრეთვე სოფლის სასწავლებლებში ფიზკულტურის საკითხის მოგვარებას. სამწუხაროდ, ჩვენი სოფლის მასწავლებელი სუსტად იცნობს ფიზკულტურის მიზნებს. უმაღლესმა საბჭომ უნდა იზრუნოს სათანადო სახელმძღვანელოების გამოცემაზე. ამის გარდა, სამასწავლებლო კურსებზე, რომლებიც ზაფხულობით ეწყობა სამაზრო ქალაქებში, ცალკე საგნათ უნდა იკითხებოდეს ფიზკულტურაც.

ამ მუშაობის ხელმძღვანელობა, როგორც იდეური ისე პრაქტიკული, უნდა იკისროს სოფლის კომკავშირმა.

მაშასადამე, სოფლის კომკავშირის მუშაობაში აქტიური ჩაბმა, სოფლად სასპორტო მოედნების მოწყობა, სპორტის ხასიათისა და სახის შერჩევა, ფართე აგიტაცია-პროპაგანდა, აი, რა არის საჭირო, რომ ჩაუყაროთ მძლავრი საძირკველი ფიზკულტურას სოფლად.

ტოგო.

ლენინიზმი თუ ტროცკიზმი

(მასალები საკითხის შესასწავლად)

ლ. კამენევი.—პარტია და ტროცკიზმი. პარტიულ ისტორიის გაკვეთილები.—სიტყვა, წარმოთქმული ს. რ. პ. ც. ს. ფრაქციის პლენუმზე და მოსკოვის ორგანიზაციის აქტიურ მუშაკების კოებაზე, სახგამი მ. ამხ. კამენევი არკვევს ამხ. ტროცკის დამოკიდებულებას ბოლშევიზმთან, მისი პოლიტიკური მოღვაწეობის 20 წლის განმავლობაში. მთელი ეს მოღვაწეობა ატარებდა ღრმა ოპორტიუნიტულ ხასიათს, ზოგჯერ რევოლუციონურ ფრანკოლოგიით შელამაზებულს. ამხ. ტროცკის უკანასკნელი გამოსვლები წარმოადგენს ძველ „ტროცკიზმ“-ს გზაზე დაბრუნების ცდას, რომელიც თვით ამხ. ტროცკიმაც დატოვა 1917 წელს. ამხ. ტროცკიმ უნდა შეიგნოს, რომ ის დგება იმ დროშის ქვეშ, სადაც თავს იყრის ყველა მოწინააღმდეგე პარტიები, ჯგუფები და წვრილ ბურჟუაზიული მიმდინარეობანი. თუ ის შეიგნებს ამას, მაშინ საქმე კიდევ გამოსწორდება.

ლ. კამენევი.—იყო თუ არა ლენინი ჭეშმაჩიტი ხელმძღვანელი რევოლუციის. „პრავედა“ № 281, 1924 წელი. ეს წერილი ეხება იმ დებულებების კრიტიკას, რომელიც მოყვანილია ამხ. ტროცკის წერილებში ამხ. ოლმინსკისადმი. (იხ. „პრავედა“ № 280).

ი. სტალინი.—„ტროცკიზმი თუ ლენინიზმი“, სიტყვა წარმოთქმული ს. რ. პ. ც. ს. ფრაქციის პლენუმზე 19[XI] დამატება: ამხ. ტროცკის წერილი ჩხეიძესთან 25 თებერვალს 1924 წ. სახგამი 1913 წ. „პრავედა“ № 269 1924 წელი. ამხ. სტალინი, ჩერდება რა ამ საკითხზე, ამბობს, რომ ამხ. ტროცკი არ ალაგებს სისწორით ფაქტებს თავის „ოქტომბრის გაკვეთილებ“-ში და არ იძლევა მომხდარ ამბების მსვლელობის ნამდვილ სურათს. ამხ. სტალინის მოხსენების მეორე ნაწილი ეხება ტროცკიზმს ლენინიზმთან ბრძოლის დახასიათებას, პარტიის ამოცანას შეადგენს ტროცკიზმის, როგორც იდეური მიმართულების დამარცხება.

სახგამის გამოცემაში მოხსენებას თან ახლავს დამატებითი ამხ. ტროცკის წერილი ჩხეიძესთან 25 თებ. 1913 წ. თარიღით, რომელიც შეიცავს მთელ რიგ თავდასხმებს ლენინზე და ბოლშევიზმზე და ახასიათებს ამხ. ტროცკის დადებით დამოკიდებულებას სახ. სათათბიროს მენშევიკური ფრაქციის მოღვაწეობისადმი.

გ. ზინოვიევი.—ბოლშევიზმი თუ ტროცკიზმი? (საით მიყვევართ ეხლა ტროცკიზმის

ხაზს?) სახგამი ლნგრ. 1924 წ. აგრეთვე „პრავედა“ № 273, „იზვესტია“ № 274.

ამხ. ზინოვიევი დაწვრილებით ეხება იმ შეცდომებს, რომელიც მან ჩაიდინა ოქტომბრის დღეებში და ამხელს ამხ. ტროცკის ცდის უძღურებას, რომ 1917 წელში ბოლშევიკების რიგებში არსებობდა „მემარჯვენე ფრაქცია“.

მოხსენების დასკვნაში ამხ. ზინოვიევი ამხელს ამხ. ტროცკის დაბრუნებას თავის ბოლშევიკების წინა ხანების შეხედულებებთან. ამხ. ტროცკი ხდება იმ ცენტრად, რომლის გარშემო იკრიბება ქვეყნის ყველა ოპოზიციონური და წვრილ-ბურჟუაზიული ელემენტები.

გ. ზინოვიევი.—პროფკავშირები და ჩვენი ამოცანები. სიტყვა, წარმოთქმული პროფკავშირთა საკავშირო ყრილობის გახსნაზე 11[XI] მ. 1924 წ. სახგამი.

„პარტიისათვის“, „ლენინიზმისათვის“ გამ. „პრიბოის“ ლნგრ. 1924 წ. ბროშურების სერია გამ. 1 ოქტომბრის გაკვეთილების შესახებ (წერილების კრებული).

კრებული შეიცავს შემდეგ წერილებს: 1) ლ. კამენევი.—ლენინიზმი თუ ტროცკიზმი? 2) ი. სტალინი.—ტროცკიზმი თუ ლენინიზმი? 3) გ. ზინოვიევი.—ბოლშევიზმი თუ ტროცკიზმი. 4) ე. კვირინგ—ლენინი, შეთქმულება, ოქტომბერი; 5) გ. სოკოლნიკოვი.—როგორ უნდა მივუდგეთ ოქტომბრის ისტორიას? 6) ც. ო. რ. კ. პ. „პრავედა“—როგორ არ უნდა დაიწეროს ოქტომბრის ისტორია. 7) რ. ა. ლ. კ. კ. კ.—ოქტომბერი და კომკავშირი. 8) დამატება: ლ. ტროცკი—ოქტომბრის გაკვეთილები.

ეს კრებული შეიცავს ყველა საგულისხმო მასალებს საკითხის გასაცნოად.

გამ. II—ნ. ლენინი—ტროცკისა და ტროცკიზმის შესახებ.

შინაარსი: ოლმინსკის წინასიტყვაობა. 1) 1903—1907 წ. წ. ეპოქა. 2) რეაქციის ეპოქა. 3) ლ. ტროცკი და ლიკვიდატორობა. 4) მსოფლიო ომი. 5) ბრესტის ზავი. 6) ლ. ტროცკი და პროფკავშირები. **დამატება:** ტროცკის წერილები ჩხეიძისა და ურიცკისადმი.

გამ. III—საფაროვი—ტროცკიზმი და ლენინიზმი

ამხ. საფაროვი არკვევს უთანხმოებას ტროცკიზმსა და ლენინიზმს შორის და გამოყოფს ამ უთანხმოების ძირითად მომენტებს, წიგნის

მეორე ნაწილში ავტორი იძლევა ამხ. ტროცკის უკანასკნელ გამოცვლების დახასიათებას, და მიაწესებს მას თანდითანობით გადახრას ჩვენი პარტიისა და კომუნისტური ინტერნაციონალის ძირითად ხაზიდან.

გამ. IV. გ. საფაროვი — ლენინიზმი და ოქტომბრის რევოლუციის მსოფლიო გზები
გამ. V — ს. კანატჩიკოვი. — ერთი გ. დაბრის ისტორია. მეორე გამოცემა.

ამხ. კანატჩიკოვის წიგნი იძლევა ამხ. ტროცკის ბოლშევიკებისაგან დაშორების ისტორიულ მიმოხილვას. ამხ. ტროცკის ახალი გამოცვლები, მისი ახლო განხილვის დროს ამოატივტივებენ მის ძველ შეხედულებებს და შეფასებებს, რომლებიც ბოლშევიზმმა დიდი ხანია გაასამართლა.

გამ. VI — პ. ზალუცკი. — რა არის წვრილ-ბურჟუაზიული გადახრა?

გამ. VII. — გ. ევდოკიმოვი. — პარტიის დაცვისათვის.

გამ. VIII — გ. საფაროვი. — პერმანენტული რევოლუციის და ტროცკიზმის თეორია.

გამ. IX — ტროცკიზმი და ახალგაზრდობა.

გ. მოლოტოვი. — ტროცკიზმის გაკვეთილებზე (ლ. ტროცკის წიგნის გამო „ლენინზე“). პრავდა № 280, 1924 წელი.

როგორ არ უნდა დაიწეროს ოქტომბრის რევოლუცია. ლ. ტროცკის წიგნის „1917 წ.“ გამო. გამ. ლენინგრ. 1924 წ. (სარედაქციო წერილი ც. ო. რკა. (ბ). „პრავდა“ 2/XI—24 წ. თარიღით).

სოკოლნიკოვი. როგორ უნდა მივუდგეთ

ოქტომბრის ისტორიას (ამხ. ტროცკის „ოქტომბრის გაკვეთილების“ გამო), „პრავდა“ № 257.

დ. ლებედი — ისტორიული ფაქტების დამახინჯების დაუშვებლობის შესახებ. (ამხ. ტროცკის წერილის „გადატრიალება“-ს გამო, წიგნიდან „ლენინზე“ — მასალები ბიოგრაფიის დამწერისათვის, „პრავდა“ № 260.

ნ. კუზმინი. — კრტიკა და ბიბლიოგრაფია. ლ. ტროცკი — თხზულებათა კრებული ტ. III ნაწ. I „იზვესტია“ № 262.

ლენინიზმი თუ ტროცკიზმი. „მოსკ. რაბ.“ გამოცემა 1924 წ.

შინაარსი: როგორ არ უნდა დაიწეროს ოქტომბრის ისტორია. ტროცკიზმი თუ ლენინიზმი (ამხ. კამენევის მოხსენება და ამხ. სტალინის სიტყვა) კომკავშირი და ოქტომბერი (წერილი ხელმოწერილია ც. კ. მ. კ. და რ. ა. ლ. კ. კ. ც. კ. მიერ).

კუუსინენი, ი. ვ. — გერმანიის ოქტომბრის შემცდარი დასურათება. (ამხ. ტროცკის „ოქტომბრის გაკვეთილების“ გამო) ლნგრ. სახგამო, აგრეთვე „პრავდა“ № 273, 1924 წ.

ამხ. კუუსინენის წერილი ეხება ოქტომბრის ისტორიის ამბებს 1923 წ. გერმანიაში, გზა და გზა ამა. კუუსინენი ჩერდება ფინლინდიის რევოლუციის გაკვეთილებზე. ავტორი ასაბუთებს, რომ ორივე შემთხვევაში ამხ. ტროცკიმ მოგვცა შემცდარი გაშუქება მომხდარი ამბების, და ამის გამო გააკეთა შემცდარი დასკვნებიც.

კავშირის საქმეთა

ამიერ-კავკასიის საოლქო კომიტეტი

ახალგაზრდა მუშათა მიმავრება ფაბრიკა-ქარხნებში.

ჩვენი მრეწველობის ზრდამ, მისმა გამავრებამ დაგვაყენა ჩვენ ისეთი ფაქტის წინაშე, რომ წარმოებებში ჩვენ ვამჩნევთ მოზრდილ მუშების დაგროვებას, რამაც შედეგათ მოგვიყვანა ახალგაზრდობის პროცენტის თანდათანობით შემცირებამდე.

თუ ცალკე პროკავშირებში განვიხილავთ ამ მოვლენას, დაინახავთ ასეთსავე არანორმალობას.

ბაქოს სამთო-მადნო კავშირში, რომელიც

იტევდა 50.000 მუშას ჩვენ დაინახეთ, რომ 1924 წლის მაისში გვყავდა იქ 4,2 პროც. მოზარდების, ახლა კი ეს რიცხვი შემცირდა 3,7 პროც.; ამ რიგად ზომავრების პროცენტი შემცირდა 1,3 პროცენტით. მაგრამ ეს ციფრებიც არ არის მაინცა და მაინც სწორი. პროფკავშირთა უკანასკნელ მე-4 ყრილობაზე ჩვენ გამოვიტანეთ დადგენილება წარმოებებში მიმავრების პროცენტის შევსების შესახებ და ამ დადგენილებას ვატარებთ ენლა ცხოვრებაში ამიერ-კავკასიის პირობების მიხედვით.

ხელფასი, ტარიფი და ახალგაზრდობის კვალიფიკაცია

რ. ლ. ა. კ. კ. ამიერ-კავკასიის უკანასკნელ ყრილობის დროიდან ამიერ-კავკასიის კომიტეტმა ჩაატარა დიდი მუშაობა ტარიფიკაციისა და ახალგაზრდობის ხელფასის აწევის დარგში.

თუ აზერბეიჯანში 1924 წლის მაისში საშუალო განაკვეთი მოზარდი მუშის იყო 12 მანეთი, 1925 წლის იანვრისთვის ის გაიზარდა 17--19 მ. და თითქმის 21 მანეთამდეც.

ამ მიღწევამ ძლიერ გააუმჯობესა ახალგაზრდა მუშის ეკონომიური მდგომარეობა. მეორეს მხრით, ამასთან ერთად ძლიერ წავიწიეთ წინ ახალგაზრდობის კვალიფიკაციის გაუმჯობესებაში. მაგალითად, თუ 1924 წ. აპრილში ბაქოს სამთო-მადნო კავშირში მოზარდები I—II რიგის იყვნენ, უკვე 1925 წ. იანვრისათვის ძირითადი მასა შეადგინა II—III რიგისა, ხოლო მცირე ნაწილი მე-4-ე და უფრო მეტ რიგშიაც ექცევიან.

ახალგაზრდობის განათლება

ამ მუშაობაში დიდი როლი ითამაშეს ფაბრიკა-ქარხნების სკოლებმა, რომელთა რიცხვი ამიერ-კავკასიის ყრილობისათვის იყო 15, ახლა კი ოცია. ასეთ პატარა ხნის განმავლობაში ეს დიდ მიღწევად უნდა ჩაითვალოს.

მუშაობა მოჯამაგირეებს შორის.

უკანასკნელ ხანეში ჩატარებულა მუშაობა მოჯამაგირეების აღსარიცხავათ, და მათი პროფკავშირებში ჩასაბმელათ. საქართველოში აყვანილია აღრიცხვაზე და ჩაბმულია პროფკავშირში 4.800 კაცი, სომხეთში 3.500 კაცი და აზერბეიჯანშიდაც გაკეთებულია ამ მხრივ საკმაოდ.

ეს მიღწევა არ არის საცხები, მაგრამ ამაზე აშენდება მომავალი მუშაობა რ. ლ. ა. კ. კ. ამ. კავკ. კომიტეტის.

კავშირის ზრდა

უკანასკნელ ხანებში ამიერ-კავკასიის ორგანიზაცია საგრძნობლად გაიზარდა. თუ ყრილობისათვის ამიერ-კავკასიის ორგანიზაციებში იყო 40.819 კაცი, 1924 წ. ოქტომბრისათვის გახდა 55.635 კაცი, ე. ი. გაიზარდა 10.916 კაცით.

ამასთან ერთად ეს ზრდა მტკიცედ იყო გატარებული სოციალურ ჯგუფების და ნაციონალურ დაჯგუფებების სათანადო შერჩევის პრინციპით.

ქალთა შორის

უკანასკნელ ყრილობისათვის ახ. ქალები ამიერ-კავკასიის ორგანიზაციებში შეადგენდნენ 5,9 პროცენტს.

სხვა და სხვა გვარ ზომების და მეთოდების საშუალებით, მაგ. ახალგაზრდა ქალებისათვის საკანდიდატო სტაჟის შემცირებით და სხვ. ამიერ-კავკასიის კომიტეტმა შესძლო ქალწულების პროცენტის აყვანა 6,6—მდე.

განსაკუთრებით ამ დარგში მუშაობამ წაიწია წინ აზერბეიჯანში, სადაც მოწყობილია მთელი რიგი უჯრედების ახალგაზრდა მუსულმან ძალებისგან. ასეთი უჯრედები მუსულმან ახალგაზრდა ძალებისგან მოეწყო აგრეთვე საქართველოში და სომხეთში.

აღმზრდელობითი მუშაობა

ამ დარგში მუშაობის დროს ამიერ-კავკასიის კომიტეტს გადაეღობა წინ ზოგიერთი დაბრკოლებანი, რომლებიც სდგას ახალგაზრდობის ლენინურ აღზრდის გზაზე.

პირველი დაბრკოლება წარმოადგენს მენშევიკების ახალ ტაქტიკას, რომელმაც განიცადა სერიოზული დამარცხება აგვისტოს გამოსვლებში, და ეხლა თითქმის გადმოდიან: ჩვენს მხარეზე; ისინი ცდილობენ შეძვრომას სხვა და სხვა საბჭოთა თუ საზოგადოებრივ დაწესებულებებში და მათი საშუალებით სურთ იმ მიზნების მიღწევა, რომელიც აქვთ დასახული.

მთავარი საშიშროება ამ ლეგალურ მენშევიზმისა არის ჩვენს სკოლებში, სადაც უმთავრესად ჩვენ გვყავს ძველი პედაგოგები.

ამასთან დაკავშირებით ამიერ-კავკასიის კომიტეტის წინაშე მთლიანად დადგა საკითხი თავის წითელი პედაგოგის მომზადების შესახებ.

მეორე დაბრკოლება ხასიათდება წვრილ-ბურჟუაზიული გადახრით ჩვენი პოლიტიკის ხვეულებში.

ამას ეკუთვნის უკანასკნელი გამოსვლა ამხ. ტროცკის. მაგრამ აქაც რ. ლ. ა. კ. კ. ამიერ-კავკასიის კომიტეტმა დროზედ აიცილა თავიდან ეს საშიშროება. მან დააყენა ეს საკითხი ჩვენი ხელმძღვანელ ორგანოების ფართე წრეებში, რომლებმაც გამოსტყვეს მთლიანი აზრი თავიანთ რეზოლიუციებში ამხ. ტროცკის გამოსვლების წინააღმდეგ.

აი ძირითადი წინააღმდეგობანი ახალგაზრდობის აღზრდის გზაზე.

წერა-კითხვის უცოდინარობა

ამიერ-კავკასიის ორგანიზაციაში წერა-კითხვის უცოდინარნი და ცოტა მცოდნენი შეადგენენ სულ 45,4 პროც.

პოლიტგანათლება

უკანასკნელმა პოლიტიკურმა გამოცდებმა მოგვცა ჩვენ მეორე სამწუხარო ციფრი, სახელ-

დობრ: პოლიტიკურად უცოდინარნი არიან 60 პროც. ამასთან დაკავშირებით ამიერ-კავკასიის კომიტეტმა ჩაატარა უდიდესი მუშაობა პოლიტიკანათლების დარგში არა მარტო ქალაქში, არამედ სოფლადაც. მოწყობილია ფართე ქსელი პოლიტიკურ სკოლების, რომლებმაც უკვე მოგვცა საკმაო შედეგები.

აჭივისი

კავშირის მსწრაფლმა ზრდამ ამოატივტივა თავის წრიდან აქტივის ფართე ფენები. მაგრამ ეს აქტივიც ისევ და ისევ პოლიტიკურად უფიცია, არ აქვს სისტემატიური მომზადება და ამიტომ მათში უნდა ვაწარმოვოთ უდიდესი მუშაობა, რომ აღეზარდოთ ეს აქტივი, და შეეკმნათ მისგან მძლავრი ლენინელების ჯგუფი კავშირში.

ლ.

რა გააკეთა ჩვენმა ცენტრალურ კომიტეტმა

მუშაობა სოფლად

უკანასკნელ ხანებში გლეხურ ახალგაზრდობის ფართე ფენებს ემჩნევა დიდი სურვილი ჩვენს კავშირში შემოსვლისა. ამ შემთხვევაში ჩვენთან უმთავრესად მოდის ღარიბი ელემენტები.

ჩვენს სოფელში სუსტია აქტივი, რომელიც უმეტეს შემთხვევებში გამოსულია სასწავლებლიდან, და რომელსაც უყვარს ფრენა მაღალ მატერიებში, ლაპარაკი კომინტერნის მუშაობის შედეგების შესახებ, მაგრამ სრულებით არ ეხება სოფლურ ხასიათის საკითხებს.

ცენტრალურ კომიტეტის მიერ მიღებულია ზომები ამის წინააღმდეგ; მოაწვია 80 აქტივისტი და დაგზავნა სოფლებში მუშაობის უფრო ფართედ და ღრმად დასაყენებლად.

მიღებულია ზომები სოფლის კომკავშირელის სერიოზულად მომზადებისათვის, არსდება სკოლების ქსელი გლეხურ ახალგაზრდობისათვის ქალაქის საქარზნო-საფაბრიკო სკოლების ტიპის მსგავსად.

მუშაობა ინტელიგენტურ ახალგაზრდობაში

მუშაობის ამ დარგს ცენტრალური კომიტეტი ყოველთვის აქცევდა უდიდეს ყურადღებას. მენშევიკურმა ავანტიურამ და უკანასკნელმა დაშლამ ჩვენი მოწინააღმდეგეების მიგვიყვანა იქამდის, რომ ეხლა ჩვენ ვიმყოფებით ახალგაზრდა ინტელიგენტების საბოლოო დაპყრობის პერიოდში.

ჩვენსკენ ფართედ იწვევენ ჩვენთან სოციალურად უფრო ახლო მდგომი ელემენტები, რომლებიც გამოსული არიან მუშურ გლეხურ ფენებიდან.

მენშევიკური ავანტიურა

მენშევიკური ავანტიურა აღმოჩნდა ჩვენთვის საუცხოო გამოცდა. ჩვენ შევძელით ჩვენი ძალების გასინჯვა, ვინ არის ჩვენს მხარეზე და

ვინ წინააღმდეგ. ჩვენი ცენტრალურ კომიტეტის ყველა ის საშიშროებანი, რომ შესაძლებელია ჩვენი ორგანიზაცია გადამწყვეტ მომენტში არ იქნება პარტიასთან ერთად, აღმოჩნდა უსაფუძვლო.

ანტისარწმუნოებრივი პროპაგანდა

სოფლად მუშაობის უდიდეს საკითხს წარმოადგენდა ანტისარწმუნოებრივი პროპაგანდა.

განსაკუთრებული სიმწვავეთ ეგ საკითხი იდგა სოფელში, სადაც ჩვენმა კომკავშირელებმა ანტისარწმუნოებრივი პროპაგანდა აქციეს ძალადობათ.

ერთი უჯრედის სხდომამ გამოიტანა დადგენილება ეკლესიის დახურვის შესახებ, რამაც გლეხებში გამოიწვია არასასურველი დამოკიდებულება საბჭოთა ხელისუფლებისადმი.

ღრმა უკმაყოფილება სოფელში იზრდებოდა ჩვენმა ცენტრალურმა კომიტეტმა დროზე იტაცა თავში ხელი და ეს უკანასკნელი შობა ჩაატარა რელიგიის სერიოზულ შესწავლის ფარგლებში, მეცნიერულ-საბუნებისმეტყველო ცოდნის პროპაგანდა-პოპულიარიზაციით და რელიგიის შემსწავლელ წრეების დაარსების გზით.

კავშირის შემადგენლობა

ჩვენს ქართულ ორგანიზაციაში 1924 წლის ნოემბრისათვის ითვლებოდა 23 000 კაცი. აქედან 21 200=93,6% ყმაწვილები და 1740 ახალგაზრდა ქალები, რაც უდრის 6,4% 6545 მუშა=24% 12393 გლეხები=60% 4062 სხვები=16%.

ნაციონალური შემადგენლობა.

ქართველი	13,567	კაცი
სომეხი	2,718	"
რუსი	2,265	"
ოსი	2,200	"
მუსულმანი	858	"
აფხაზი	396	"
დანარჩენი	749	"

მუშაობა ახალგაზრდა ქალებში

ეს დარგი ყველაზე უფრო მტკივნეული აღგოლია ჩვენს მუშაობაში, ჩვენი კავშირის არსებობის მთელი ხნის განაულობაში.

ახალგაზრდა ქალებში პროცენტი 1923 წლიდან გაიზარდა მხოლოდ 5—6 პროცენტამდე.

ჩვენი პრესა

ცენტრალურ კომიტეტს ამ ხანად აქვს ორი პერიოდული ორგანო ქართულსა და რუსულ ენებზე—„იუნოსესკაია პრავდა“ და „სპარტაკი“ და აგრეთვე ჟურნალი „აქტივისტი“ ქართულ ენაზე ეს პრესა დამაკმაყოფილებელია

ქალაქსათვის და სოფლისთვის, ამის გარდა, თუმცა იშვიათად, მაგრამ მაინც გამოდის მეტოდიური ლიტერატურა.

პიონერები

ახალგაზრდა პიონერების ორგანიზაცია განუწყვეტლად იზრდება. მუშაობის გასაცხოველებლად და პიონერებზე სწორ კომკავშირულ ხელმძღვანელობის უზრუნველსაყოფად—ც. კ. დაგზავნა მთელი რიგი აქტიურ კომკავშირელების პიონერთა შორის მუშაობის საწარმოებლად.

თამბიაშვილი.

რა და როგორ უნდა იკითხოვს აქტივისტმა

ლენინური აღზრდის ამოცანა კავშირში აკისრებს ყოველ აქტიურ მუშაკს განსაზღვრულ ვალდებულებებს. დღეს აქტივისტი კითხულობს ძალიან ცოტას და ძლიერ აბნეულად, ამის გამო მას არ აქვს ცოდნის ის მინიმუმი, ურომლისოდაც მას არ შეუძლია იყოს ახალგაზრდობის ხელმძღვანელი. ამ მდგომარეობას უნდა მოეღოს ბოლო, სრულიად რუსეთის მე-VI ყრილობამ მიიღო დადგენილება, რომ კავშირის წევრი ვალდებულია ჩაბაროს ერთგვარი გამოცდა იმაში, რაც წაიკითხა.

ყოველ აქტიურ მუშაკს უნდა შთავაგონოთ, რომ ის ვალდებულია იკითხოს. პარტიამ და კავშირმა კი უნდა გაუწიოს მას კონტროლი იმაში, თუ როგორ ასრულებს ის ამ ვალდებულებას. უნდა ჩავატაროთ აქტიურ მუშაკების სპეციალური კრებები ამ საკითხის გასარჩევად, უნდა ჩავითრიოთ დასახმარებლად პარტიული ორგანიზაციები.

როგორ უნდა წაიკითხოვ?

სურვილის მიხედვით უნდა შესდგეს ჯგუფი აქტიურ მუშაკებისა, რომლებიც თანახმა არიან იმუშაონ განსაზღვრული გეგმის მიხედვით. ჯგუფის მუშაობას საფუძვლად ედება ე. წ. „ლაბორაჟორული“ გეგმა. ჯგუფი იკრიბება ყოველთვიურად პარტიულ პროპაგანდისტის ხელმძღვანელობით. ჯგუფი აწესებს გეგმას, თუ მანლობელ ვადის განმავლობაში, რა უნდა წაიკითხოს ჯგუფის ყოველმა წევრმა.

როგორც კი გავა დაწესებული ვადა, ყოველი წევრი აბარებს გამოცდას ჯგუფის კრებაზე—მის ხელმძღვანელს. გამოცდის ჩაბარების ფორმა (რამოდენიმე კაცი ან ერთად ყველა საერთო კრებაზე) განისაზღვრება მოსწავლე-

თა სურვილის მიხედვით. მიუხედავად ამისა, აუცილებლად შემოღებულ უნდა იქნეს წერილობითი კონსპექტის შედგენა და მისი წარდგენა გადასახედდავად.

კითხვა, როგორც საერთო წესი, უნდა იქნეს ინდივიდუალური, რადგანაც ეს არ განუსაზღვრავს მოსწავლეს დროს.

წაკითხულის გამოცდის ჩატარების დროს უნდა გავითვალისწინოთ ის სიძნელენი, რომლებიც წარმოსდგებიან აქტივისტის უჩვეულობისაგან, რომ იკითხოს ორგანიზაციულად და სისტემატიურად.

აუცილებელია ამის გამო ერთგვარი არეგულარეობა მუშაობაში, ამიტომ პარტიულ ორგანიზაციებს, რაც შეიძლება ახლო მონაწილეობა უნდა მივაღებინოთ მუშაობაში და აქტივისტი უნდა დავაყენოთ კავშირისა და პარტიის საზოგადოებრივი აზრის კონტროლის ქვეშ.

რა იკითხოვ?

ცეკამ შეიმუშავა აქტივისტის კითხვის გეგმის პროექტი. რასაკვირველია, ეს სია შეიძლება შეიცვალოს მკითხველთა შემადგენლობის მიხედვით, ცალკე წიგნები შეიძლება შეიცვალოს სხვა წიგნებით, შეიძლება დაწესდეს კითხვის სხვანაირი რიგი და ა. შ.

პოლიტიკური ეკონომია.

1. მიხალევსკი. დაწყებათი კურსი პოლიტიკურ ეკონომიის. „მოსკოვსკი რაბოჩი“, გვ. 305.

ყველაზედ უმჯობესი სახელმძღვანელოა პოლიტიკურ ეკონომიაში. შესდგება ორი ნაწილისაგან: პირველი—კონკრეტული, აღწერილობითი—თანამედროვე ეკონომიკის შესახებ, და მეორე—თეორეტიული. შინაარსი პოპუ-

ლიარული და ნათელია, მაგრამ ამასთან ერ-
თად სავსებით მეცნიერული. მარქსიზმის ეკო-
ნომიურ თეორიის გასაგებად იძლევა მეტად
აუცილებელ ცნობებს. ყოველი თავის ბოლო-
ში—თეზისებია, რომლებიც შეიძლება გამოი-
ყენოთ მსჯელობისათვის.

2. ლენინი. იმპერიალიზმი, როგორც სრუ-
ლიად ახალი ეტაპი კაპიტალიზმისა. (არის ცალ-
კე გამოცემა. „თხზულებათა კრებულში“
ტომი XIII) გვ. 128.

მეტად ნათელი და მისახვედრი გადმოცემა
კაპიტალიზმის იმპერიალისტური სტადიისა წი-
გნი საჭიროა საერთაშორისო პოლიტიკის სა-
კითხების გასაგებად. წაკითხვის დროს ერთ-
გვარ სიძნელეს წარმოადგენდეს იქნება პირვე-
ლი თავები, სადაც ციფრების დიდი რიცხვია.

წიგნი დიდი არ არის, მაგრამ მოითხოვს
გულდასმით წაკითხვას. კითხვის დროს საჭი-
როა გავაზოკოთ ერთგვარი კავშირი ლენინის
ანალიზსა და თანამედროვეობის შორის. მაგა-
ლითად ქვეყნის ხელახალი გადამიჯვნა, ჩინე-
თის ამბები, ქვეყნის დაყოფა კაპიტალისტთა
კავშირის შორის, ექსპერტების გეგმა, გერმა-
ნიის კოლონიად გადაქცევა და სხვ წიგნს და-
მატებათ აქვს წინასიტყვაობა მისი ფრანგული
გამოცემის (იხ. კრებული „კომუნისტურ ინტე-
რნაციონალისთვის“. ლენსახამი. გამ. გვ. 281—287.

შეიძლება გამოყენება ამხ. კამენევის „იმპე-
რიალიზმის ეკონომიური სისტემა“, რომელიც
აღწილი გასაგებია (თითქმის ციფრების გარე-
შე) როგორც ძირითადი სახელმძღვანელო,
უნდა იხმარებოდეს ამხ. ლენინის წიგნი.

ისტორიული მატერიალიზმი.

ენგელსი.—„უტოპიიდან მეცნიერებისაკენ“.

წიგნი დიდი არ არის, მაგრამ არაჩვეულებ-
რივად მდიდარია შინაარსით; მოკლედ, მაგ-
რამ მაინც ამომწურავია მისი შინაარსი დია-
ლექტიკის მნიშვნელობისა და ისტორიის მატერიალისტური გაგების საფუძვლები.

ლენინი.—სამი წერილი მარქსიზმის შესახებ.

პარტიის ისტორია, ლენინიზმი.

ზინოვიევი.—რკ. ისტორია გვ. 224.

ყველაზედ უკეთესი და ყველაზე უფრო პო-
პულარული წიგნია პარტიის ისტორიის. მი-
სი ცოდნა სავალდებულოა ყოველი აქტივის-
ტისათვის.

ბატურინი. მიმოხილვა სოციალ-დემოკრა-
ტიის ისტორიისა რუსეთში. ოლმინსკის წე-
რილის „ომისათვის“ დამატებით. გვ. 170.

პარტიის ისტორიის პირველ პერიოდის 1905

წლამდე უფრო დაწვრილებითი გაშუქება, ვიდ-
რე ზინოვიევის წიგნში. ეს იქნება უფრო სა-
სარგებლო დამატება პირველი წიგნის.

3. სორინი. ლენინის სწავლება პარტიის შე-
სახებ. გამ. „მოსკოვის მუშის“.

სავსებით პოპულარული და სრული დალა-
გებაა ლენინიზმისა ორგანიზაციულ საკითხებ-
ში. მოცემულია საკითხის ისტორია, ნაჩვენებია
ის თვალსაზრისები, რომელსაც ებრძოდა ამხ.
ლენინი. ეს ითვლება საჭირო დამატებათ ამხ.
ანხ. ზინოვიევისა და ბატურინის წიგნების.

სტალინი ი. ლენინისა და ლენინიზმის შესა-
ხებ. საუკეთესო წიგნია ლენინიზმის ძირითად
საკითხების გასაცნობად. დაწერილია კონსპექ-
ტურად და მოკლედ. საჭიროა წინასწარი გა-
ცნობა პარტიის ისტორიის.

ლენინი. სიტყვები და წერილები. ქრესტო-
მატია პოლიტგანათლების სკოლებისათვის და
აგრეთვე საბჭოთა პარტკოლეგისათვის. ამ
ქრესტომატიკაში უნდა წაიკითხოთ:

1. ჩვენი მოძრაობის არსებითი ამო- ცანები	27— 32
2. გავბედავთ თუ არა ჩვენ დამარ- ცხებას	71— 80
3. მოსკოვის აჯანყების გაკვეთილები რეაქციის წლები: ლიკვიდატორობის ლიკვიდაცია	80— 89 99—106
იმპერიალისტური ომი: ოპორტიუნიზმის გზები	122—127
თებერვლის რევოლუცია და ოქტომბრის მომხადება:	

პროლეტარიატის ამოცანების შესა- ხებ ეხლანდელ მომენტში	129—137
რევოლუციის ამოცანები	147—155
ბოლშევიკებმა უნდა აიღონ ძალა- უფლება	155—157
მარქსიზმი და აჯანყება	157—621
წერილი ცეკას და მოსკ. კომ.	162—163
გარეშეს რჩევა	163—167
სიტყვა დამფუძნებელ კრების დაშ- ლის შესახებ	180—183

ბ რ ე ს ტ ი ს ზ ა ვ ი :	
მოხსენება პარტიის VII ყრილობაზე	196—215
სამოქალაქო ომი: სოფლად მუშაობის შესახებ	234
სიმშოლის შესახებ	217—224

საბჭოთა აღმშენებლობის შესახებ: შეინარჩუნებენ თუ არა ბოლშევი- კები სახელმწიფო ძალაუფ- ლებას	364—381
---	---------

თეზისები ბურჟუაზიულ დემოკრატიის და პროლეტარულ დიქტატურის შესახებ	381—391
სჯობს ცოტა, მაგრამ უკეთესი	410—425
ერთპიროვნობისა და კოლექტივის შესახებ	404—410
ნაციონალური საკითხი: ნაციონალურ საკითხის შესახებ	441—448
ბრძოლა პარტიისათვის: მუშათა რევოლუციონურ ორგანიზაციების ორგანიზაცია	509—523
დისციპლინა რკპ-ში	554—560
პარტიული საშვიროება ფრაქციული გამოსვლები	576—579
წვრილ-ბურჟუაზიული ანარქიული სტიქია	580—590
პარტიის მთლიანობისა და ანარქოსინდიკალისტურ გადახრის შესახებ	590—600

ლენინი.—მემარცხენეობის ბავშური ავადმყოფობა კომუნიზმში.

ცალკე გამოცემით 110 გი.

თხზულებათა კრებულში, ტომი XVII.

1923—1924 წლის პარტიულ დისკუსიისასაცნობად უმჯობესია გამოყენება მე-13 პარტიულ კონფერენციის სტენოგრაფიულ ანგარიშისა გამ. „კრასნაია ნოვ“.

იქვე წაიკითხეთ მოხსენება და საბოლოო სიტყვა ანხ. სტალინის პარტიულ აღმშენებლობის შესახებ.

კომუნიზმი.

1. გ. ზინოვიევი კომინტერნის ხუთი წლის თავი; „კრ. ნოვ“ მკითხველი გაეცნობა მასში

83.

კომინტერნის განვითარების ძირითად ეტაპებს.

2. გ. ზინოვიევი. ლენინიზმის მსოფლიო პარტია. „კრ. ნოვ“. კრებულში არის ყველა გამოსვლები ანხ. ზინოვიევის კომინტერნის მეხუთე კონგრესზე. მათ რიცხვში კომინტერალმასკომის მოხსენება და მოხსენება კონგრესის შესახებ. ამ რიგად მკითხველი გაეცნობა ყველა იმ საკითხებს, რომელნიც ლენინმა კომინტერნს, განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს დემოკრატიულ-პატიფისტურ ხანასთან დამოკიდებულების საკითხს, პარტიის ბოლშეიზაციას. გაოახრას მარჯვნივ, პროფკავშირების მთლიანობას.

ლენინი. სიტყვები და წერილები (ქრესტომათია პოლიტგაზის სკოლებისა და საბჭოთა პარტიულ სკოლებისათვის), წერილები:

1. დებულება და ამოცანები ინტერნაციონალის, გვ. 475—480.

2. „მესამე ინტერნაციონალი და მისი ადგილი ისტორიაში“ გვ. 482—489.

ახალი ეკონომიური პოლიტიკა

ლენინი. ახალი ეკონომიური პოლიტიკა. სახგაის გამოცემა

კრებულში შედის მთავარი გამოსვლები ახალი ეკონომიური პოლიტიკის საკითხებში. განსაკუთრებული მნიშვნელობა აქვს ბროშიურას სასურათო გადასახადის შესახებ, შემდეგ სიტყვას „შეტყვიდან—ალყაშემორტყულ მდგომარეობაზე გადასვლა“.

ლენინი. სიტყვები და წერილები ელექტროფიკაციის შესახებ. გვ. 274—279.

ლ. ბროცკი. მწვევლობის ძირითადი საკითხები (დამატება XII ყრილობის რეზოლუცია).

აქტივისტის ჟურნალი

კითხვა-პასუხი

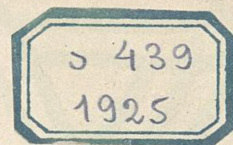
„აქტივისტის“ კითხვა-პასუხის მაგიდა ღიაა კავშირის ყველა მუშაკისათვის და ყოველ კომკავშირელისათვის.

კავშირის მუშაობის ყველა დარგებიდან, ყველა სადავო, გაურკვეველ ან დაუმუშავებელ კითხვებზე, მეცადინეობის, თვითგანვითარების პრაქტიკულ მუშაობის და მასთან დაკავ-

შირებულ ყოველგვარ შეკითხვაზე კითხვა პასუხის განყოფილება დაწვრილებით ცნობას მიაწვდის ყველა კომკავშირელთა და კავშირის მომუშავეთ.

შეკითხვები გზავნეთ მისამართით: ტფილისი, კომკავშირის ცეკა. „აქტივისტი“.

59.

მთავლიტი № 143.

ტირაჟი 500.

სტამბა გაზ. „ზარია ვოსტოკისი“ საშა წულუკიძის ქუჩა, № 4.